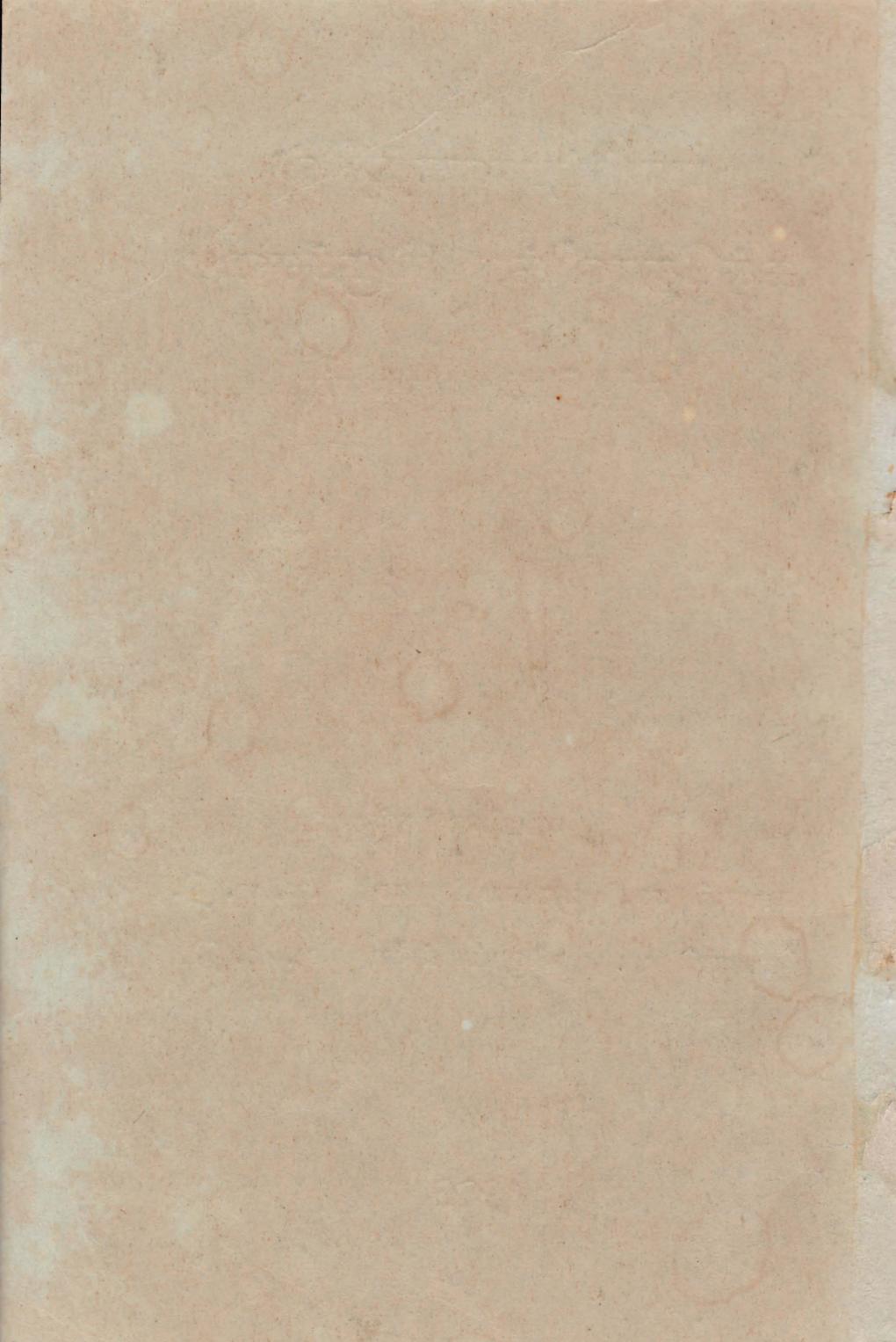

யாழ்ப்பாணத்தில்
கத்தோலிக்க திருச்சபை
சரித்திரச் சுருக்கம்

இயற்றியவர்கள்
சுவாமி சா. ஞானப்பிரகாசர் அ. ம. தி.
சுவாமி ம. பாவிலுப்பிள்ளை அ. ம. தி.

1986

யாழ்ப்பாணத்தில் கத்தோலிக்க திருச்சபை

ஸ்ரீத்திரிச் சுருக்கம்

இயற்றியவர்—சவாமி சா. ஞானப்பிரகாசர் அ. ம. தி.
சவாமி ம. பாவிலுப்பிள்ளை அ. ம. தி.

இலங்கையில் கிறிஸ்து வேதம்

இலங்கைக்கு முதன்முதலில் போத்துக்கேய வேதபோத கரே கிறிஸ்துவேதத்தைக் கொண்டுவந்தனர். கத்தோலிக்க நாடான போத்துக்கால் அவ்வேளை செழித்து விளங்கியது. தனது பிறநாட்டு வியாபாரத்தையும் கடல் கடந்த நாடு களின்மேல் ஆதிக்கத்தையும் காத்து வளர்க்க வெளியே அனுப்பிய வீரசேனைகளின் சுவட்டிலேதான் போதகாக்கள் இங்கு வந்தார்கள். கடலோடி எனப் பெயர்பெற்ற கென்றி கோமகன் தொடங்கிய துணிச்சலான் முயற்சியாலேதான் அறியாத நாடுகளைத்தேடிச் சேனைகள் புறப்பட்டு, அமெரிக்கா வைக் கண்டுபிடிக்கவும் இந்தியாவுக்குக் கடல்வழி காணவும் நேரிட்டது.

1498ல் போத்துக்கேயர் இந்திய மண்ணில் கோழிக் கூட்டில் (Calicut) காலடி வைத்தனர். இலங்கையை அவர் கள் தற்செயலாகவே கண்டுபிடித்தனர். போத்துக்கேய இந்தியாவின் முதல் ஆளுநரின் மகனான லோறங்கோ தே அல்மேதா சோனகருடைய கப்பல்களைத்தேடி மாலதீவுக்குப் போகும்போது காற்றும் கடலும் தடுத்ததால் 1505ல் காலித் துறையில் தரை தட்டினார். கொழும்புக்கு வந்து கோட்டையில் சிங்கள மன்னனுடன் தீவிலே வியாபாரத்தை வளர்க்க ஒரு உடன்படிக்கை செய்து பண்டகசாலையொன்றை நிறுவி னார். போத்துக்காவின் வியாபார கருமங்களைக் கவனிக்கச் சிலபோகை அங்கு விட்டுப் பயணமானார். போத்துக்காவின்

பழைய எதிரிகளான சோனகர் ஏவே இலங்கையில் வியா
பார மையங்களைத் தாபித்திருந்ததால் அவர்களுடைய போட்டி
யால், நிறுவிய பண்டகசாலை நெடுநாள் நிலைக்கவில்லை. போது
துக்கேயர் எவ்வளக்கியிலும் சோனகரைத் தோற்கடிக்கத்
துணிந்தனர். அதற்காக 1518ல் அரசனுடைய முழுச் சம்
மத்துடன் கொழும்பில் ஒரு கோட்டையைக் கட்டினர்,
அதின் காவற்படையின் ஞானப்பணிக்காக ஒரு பிராசிஸ்கூ
சபைக்குருவும் அங்கு தங்கினார். ஆறு ஆண்டுகளின்பின் சோனக
ரின் ஏதிர்ப்பினால் அந்தக்கோட்டை இடிக்கப்பட்டது. ஒரு
பண்டகசாலை நடத்திய சில போத்துக்கேயர் நண்பு காட்டிய
அரசனுடன் கோட்டையிலே தங்கினர்.

திருச்சபையின் தொடக்கம்

இலங்கையில் கிறிஸ்துவேதம் பரவத்தொடங்கியது
1518ம் ஆண்டில் என்னாம். கொஸ்மாஸ் இண்டிக்கோப்
பிளோஸ்ரெஸ் சாட்சியாக 7ம் நூற்றுண்டிலே இலங்கையில்
கிறிஸ்தவர்கள் வாழ்ந்தனர். ஆனால் அவர்கள் கதேசிகள்லர்.
பாரசீகத்திலிருந்து வந்து இலங்கைத்தீவின் தலைப்பட்டண
மான அனுராசபுரத்தில் தங்கிய நெஸ்தோரிய கிறிஸ்தவர்களாவர். பாரசீகத்திலே திருநிலைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு குருவும்
திருத்தொண்டனும் வேதவரிசை வழிபாட்டைக் கவனித்தனர். கத்தோலிக்க திருச்சபையின் பிரமுகர் சிலரும் தூர கிழக்குக்குப் போய்வரும் வேளைகளில் இலங்கையிற் தங்கியதுன்னு.
1. ம் நூற்றுண்டிலே இலங்கையூடாகச் சென்ற பிரான்சிஸ்கன்
சபையைச்சேர்ந்த பாக்கியர். (Blessed) போட்டனுவின் ஒட்டறிக்கும், ஆயர் மறிஞ்ஞால்லி யோவன்னியும் இவர்களிலடங்குவர். இவர்கள் இத்தீவில் கிறிஸ்தவர்களைக் காணவோ
வேதபோதக வேலையில் ஈடுபடவோ இல்லை. இந்த வாசனைச்
சரக்குத்தீவில் விசவாசம் வேரிடக் கெய்யும் வேலையில் போது
துக்கேயரே முன்னேழுத்துகளாயினர்.

கோழும்பிலே கோட்டை கட்டிய சில ஆண்டுகளுக் குள்ளே பிரான்சிஸ்கன் போதகர்கள் யாழ்ப்பானை இராச்சிய மட்டாகச் சென்றுவிட்டனர் என்று காட்டச் சான்றுகளுண்டு. இந்த வடபகுதியை ஆண்ட தமிழரசன் இந்தியாவின் வலிமை பூண்ட விஜயநகர அரசுக்குத் திறையாயிருந்தான் அந்நாட்களில் பிரான்சிஸ்கன் குருக்கள் போத்துக்கேய பட்டாளத்தின் ஞான விசாரணைக்காகவே நியமிக்கப்பட்டதால் இருவர் அல்லது மூவருக்குமேல் வெளியே வேதபோதக வேலையில் ஈடுபடமுடியாதிருந்தது. 1543ன் முடிவிலேதான் கோட்டை அரசனின் அழைப்பின்பேரில் ஏழு குருக்கள்கொண்ட குழு ஒன்று வேதபோதக பணிக்கென்று இத்தீவில் வந்து இறங்கி யது, அவர்கள் விரைவிலே வடக்கிலும் தெற்கிலும் பரந்து கிறிஸ்தவ மையங்களைத் தாபித்தனர். கோட்டையரசன் வேதப்பரப்புதல் வேலையை இப்போது எதிர்த்ததால் பலவிதமான இடையூறுகள் தடை செய்தன.

மன்னர் வேதசாட்சிகள்

யாழ்ப்பானத்திலே வேதபோதகவேலை வேறு சம்பவங்களின் தொடர்பால் ஆக்கம் அடைந்தது. புனித பிரான்சிஸ் சவேரியார் மீன்பிடிக்கரையிலே அதிசயங்கள் புரிந்தார் கோவையைக்கேர்ந்த போத்துக்கேய குருக்கள் 10 வருடங்களின்முன் மனந்திருப்பிய பரவரின் கிறிஸ்தவ சீவியக்ஞைப் புதுப்பித்ததோடு, தானும் பலரைத் திருச்சபையிற் சேர்த்தார். யாழ்ப்பானத்திற்கு பேற்கேயுள்ள மன்னர்த்தீவில் வாழ்ந்த பரவரும் கடையரும் விசுவாசத்தில் அயலாரைப் பின்பற்ற விரும்பி, சவேரியார் வந்து தங்களுக்கு ஞான முழுக்கு அளிக்கும்படிவேண்டி அவருக்குத் தூதனுப்பினர், புனிதர் கையில் வேலை நிறைந்திருந்ததால் தானே பயிற்றித் தன் பெயரையே கொடுத்த ஒரு இந்திய குருவைத் தன்னிடமாக அனுப்பினார், பிரான்சிஸ் சேனியரடின் மன்னரிலே போதித்துச் சிலகாலத்தில் ஆளுந்தன இளங்சிங் னுக்கும் 700 மட்டான ஊராருக்கும் திருமூக்களித்தார். மன்னர்,

யாழ்ப்பாண அரசன் 7ம் செகராசசேகரனின் இராச்சியத்துக் குச் சேர்ந்தது. தனது பிரசைகள் போத்துக்கால் மன்னனின் முடிக்கு மாறுவதை எதிர்த்தான். குடிகளில் வேதமாற்றத்தை அரசுமாற்றமாகவே அந்நாட்களில் கடேச பிரபுக்கள் தவரூக்க கருதினர். அவன் 5,000 ஆட்களுடன் மன்னாருக்குப் போய்ப் புதுக்கிறில்தவர்களைச் சங்கரித்தான். பார்த்தொலி விபரிப்பதுபோல “ஆன் பெண் சிறுவர் குழந்தையென்று வயதோ நிலையோ பாராது ஞானமுழுக்குப் பெற்றவர்களென்று கண்ட சகலரையும் வாருக்கிரையாக்கினான். ஞானமுழுக்கின் அருள் அதிசயமான பலனை அளித்தது. நீ கிறிஸ்தவனு என்று கேட்டபோது, அதை மறுத்து உயிரைக் காப் பாற்றிது தாங்கள் கிறில்தவர்களென்று அறிக்கையிட்டனர். பேச இயலாத குழந்தைகளுக்காகத் தாய் தந்தையர் பேசி அவர்களையும் தங்களுடன் சாவுக்குத் துணிந்து கையளித்தனர்.” இது நடந்தது 1544ல். ஆணநாட்டனும் போதக குருவுடனும் சமார் 700 பேர் இரத்தஞ்சிந்தித் தங்கள் புதிய விசுவாசத் துக்குச் சான்று கூறினர். இந்த மகிழமயான சம்பவம் இந்தியாவிலும் ஐரோப்பாவிலும் ஆழ்ந்த தாக்கத்தை உண்டாக்கியது. போத்துக்கேய எழுத்தாளர் மன்னாருக்கு வேதசாட்சிகள்தீவு என மறுநாமம் குட்டினர்.

யாழ்ப்பாணக் கோமகன் வேதசாட்சி

யாழ்ப்பாணக் கொடுங்கோலவளின் முத்தமகன் இச்சம்பவங்களால் மனம்மாறி விசுவாசத்தை ஏற்கத்துணிந்தான். அண்டிரே தே சூசா எனும் போத்துக்கேய வியாபாரியிடம் போதனைகளைக்கற்று மாறுவேடத்திலே நற்செய்தி போதித்து வந்த பிரான்சிஸ்கன் குருவிடம் திருமுழுக்குப் பெற்றான். இதைக் கேள்விப்பட்ட அரசன் உடனே அவனைச் சிரச்சேதந் செய்வித்து, நாட்டு வழமைப்படி எரிப்பித்தான். இறைவன் இந்த அரச வேதசாட்சியை விசேஷவிதமாக மகிழமயப்படுத்தி வரை. புனித பிரான்சிஸ் சவேரியார் வரைவது: “வானத்திலே

நெருப்புச் சிலுவையொன்று தோன்றியதாகவும் சிரம் கொட்ட இடத்திலே சிலுவை வடிவில் நிலம் பிளந்ததாகவும் கொலையின்போது நின்றவர்கள் சொல்கிறார்கள். இந்த அதிசய காட்சிகளால் அநேக குடிமக்கள் விசுவாசத்தை ஏற்கத் தயாராகினர், என்கிறார்கள், ”

மனந்திரும்பியவர்களில் அரசனின் சோதரி யும் அவவுடயை மகனும் செகராசசேகரனின் இளைய மகன் ஒரு வனும் அடங்குவர். இவனும் மைத்துனனும் அடைக்கலம் தேடி இந்தியாவுக்கு ஓடினபோது, இந்தியாவின் அப்போஸ்தலர் அவனை அங்கு சந்தித்தார். “பரிசுத்த பிதா அவனைக் கண்டதும் கட்டி அணைத்து மகிழ்ச்சியாற் கண்ணீர்சிந்தி எதிரியின் வீட்டிலிருந்தே இவ்வித சிறந்த பறிபொருள் எடுத்த இறைவனுக்கு நன்றிக்கறிஞர்” (பாத்தொலி). அரசகுமாரரைத் தொடர்ந்து செகராசசேகரனால் வஞ்சிக்கப்பட்ட, அரசக்கு உரிமை பூண்ட. அவனுடைய தமையனும் கோவைக்குச் சென்றுன். அவனுடன் இராட்சியத்தின் பிரபுக்கள் பலரும் சென்று பின்னர் போத்துக்கேயரின் இந்திய தலைநகரிலே விசுவாசத்தைத் தழுவினார்கள்.

புனித சவேரியார் யாழ்ப்பாணம் வந்தார்

மேற்கண்ட சம்பவங்கள் 1545-ல் நடந்தன. அதே வருடம் சவேரியார் புதிய கிறிஸ்தவர்களுக்குக் கொடுமை செய்த யாழ்ப்பாண அரசனைத் தண்டிக்க ஒரு படையை ஒழுங்குசெய்ய நாகபட்டனம் போன்று. இம்முயற்சி சித்திக்கவில்லை. போகும் வழியில் வேதசாட்சிகள் தீவைச் சந்தித்தார். விசுவாசத்தை வீரமுடன் அறிக்கையிட்டு உதிரஞ் சொரிந்த அத்தனைபேராற் புனிதமான மண்ணை முக்தமிட்டார். அங்கு பரவி நாளுக்கு நூற்றுபேரைச் சாக்ஷித்த கொள்ளோயைத் தனது செபத்தால் நிறுத்தினார். இந்தப் புதுமையின் பயங்கு அங்கு கமார் மூவாயிரம் மக்களுக்குப் புனிதர் ஞானமுழுக்களித்தார். பின்னர் இவர்கள் சில பிரான்சிஸ்குசபைக் குருக்களின் பொறுப்பில் விடப்பட்டனர்.

முன்று வருடங்களின்பின் சவேரியார் செகராசசேகரனின் தலைநாரான நல்லூரில் அவனைடு வாதாடி இனிமேல் கிறிஸ்த பிரிசைகளைத் துண்புறுத்த வேண்டாமென்று வசைக்கும்படி சென்றார் என்று சொல்லப்படுகிறது. யாழ்ப்பானத்தின் பருத் தித் துறையில் அவர் ஒரு மரத்தின்கீழ் மக்களுக்குப் பிரசாங்கித்தார். அது இன்றும் காட்டப்படுகிறது. எப்படியாயினும் அரசன் பின்னர் அதிகார பொறுதி காண்பிக்கத்தால், திருச்சபை அவனுடைய இராச்சியத் தலை பரவியதென நாமறிவோம். அதோடு யாழ்ப்பான அரசுகடும்பத்தோடு தொடர்புள்ள திருகோணமலை வண்ணியர் குடும்பத்திலிருந்தும் சில விசவாகி களைப் பெற்றது. தொம் அஸ்போன்சோ எனும் பெயரைப் பின்னர் பெற்ற திருகோணமலை இளவரசன் 1551ல் ஏற்பட்ட அரசியற் சிக்கலின்போது போத்துக்கேயரின் அடைக்கலத்தை நாடினான். அவனும் பாதுகாவலனும் வேறு 40 ஆதரவாளரும் மீண்பிடிக்கரையிலே ஞானமுழுக்குப் பெற்றனர். பின்னர் அவன் தன் அரசரிமையைப் பெறத் தருணத்தைக் காத்துக் கோவையிலே தங்கியிருக்க, மற்றவர்கள் சொந்த நாட்டுக்குத் திரும்பி அங்கு கிறிஸ்தவ மறையைப் பரப்ப, மீட்பின் புளிக்காரமாய் விளங்கினர்.

போத்துக்கேயரின் யாழ்ப்பானப் படையெடுப்பு

1545லே திட்டமிட்ட படையெடுப்பு 1560-ல் அதுவும் வேத நியாயங்களுக்காகவல்ல அரசியற் காரணங்களுக்காக மேற்கொள்ளப்பட்டது. கோவையில் அரச பிரதி திதி யாக இருந்த கொன்ஸ்தந்தீன் பிறகுரங்கா படையெடுப்பைச் சித்தி கரமாக நடத்திச் செகராசசேகரனைப் போத்துக்காவின் திறையாகவரக் கட்டாயப்படுத்தினான். கிறிஸ்தவர்களுக்கு வழிபாட்டுச் சுதந்திரமளிக்கவும், தான் தலைநகரிலும் அயற்பட்டணங்களிலும் தாபிக்கப்போகும் ஆலயங்களின் தாபரிப்புக்குச் சில அரச வருவாய்களை ஒதுக்கவும் உடன்படச் செய்தான். மன்னார்த்திவு போத்துக்கேயருக்கு அளிக்கப்பட்டது. இவற்றுக்கு உத்தரவாத

மாக உரிமை இளவரசனும் இருமுதலிகளும் பினே கொடுக்கப் பட்டனர். இதற்கிடையில் கொச்சின் ஆயரான சாமிநாதர் சபையைச் சேர்ந்த தொம் ஜோர்கே தெழுப்போனின் தலைமையில் பிராண்சிஸ்கு சபைக் குருக்கள் மனந்திருப்பும் வேலையில் ஈடுபட்டனர். 4000 பேர்மட்டில் திருமுடுக்குப் பெற்றனர். படைத் தாக்குதலின் தொடக்கத்திலே கைதிகளான பட்டத்து இளவரசனின் அழகிய மனைவியும் உயர்குலப் பெண்களும் இவர்களில் உடங்கினர்.

ஆனால் நிலைவரம் திடீரென மாறினது. தந்திரியான அரசன் அரசபிரதிநிதி யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கும் போது அவனுக் கொதிராக ஒரு கிளர்ச்சியை எழுப்பினான் இவனுடைய சேணைகளின் ஒருபகுதி கப்பல்களிலும், மறுபகுதி பிடிப்பட்ட கோப்பாய்க் கோட்டையிலுமிருந்தன. ஒரே நாளில் ஒரே நேரத்தில் போத்துக்கேயர்மேல் அவர்களிருந்த இடங்களிலெல்லாம் தாக்குதல் நடந்தது. அரச பிரதிநிதியின் சேணை பெருஞ்சேதத்துடன் மிகுந்த சங்கடப்பட்டுத் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொண்டது. ஆயர் தேழுப்போ புதுமையாகவே தப்பினார். பல சுதேச கிறிஸ்தவர்களும் கிராமங்களிலிருந்த போத்துக்கேய வியாபாரிகளும் கொல்லப்பட்டனர். பிராண்சிஸ்து சபைக்குருக்களின் அதிபர் லிஸ்பன் பெல்கியோர் அடிகளும், அவருடைய 4 குருக்களும் அரசன்முன் கொண்டுவரப்பட்டு விகவாசத்தை அறிக்கையிட்டதால் குருமாகக் கொலையுண்டனர். கிறிஸ்தவர்கள் பரவலாகத் துண்புறுத்தப்பட்டுப் பலபோ சித்திரவதைக்குள்ளாகி மரித்து வேதசாட்சி முடிபெற்றனர்.

போத்துக்கேயர் அவசரமாக மன்னுருக்குப் போய் அதை அரண்செய்து, அத்தீவின் கிறிஸ்தவர்களுக்குக் காவலளித்தனர். தென்னிந்தியாவில் புன்னைக்காயல் கிறிஸ்தவர்கள் மதுரை நாயக்கனால் விகவாசத்துக்காகத் துண்புறுத்தப்பட்டனர். இவர்களிற் பெருந்தொகையானேர் அங்கு வந்துகுடியேற அழைக்கப்பட்டனர். பேசுசபையைச் சேர்ந்த என்றிக் என்றிக்கெசம் வேறு குருக்களும் குடியேற்றக்காரரைக் கவனிக்கக் கடவுந்தனர்.

பிராசிஸ்கு சபையாகும் யேசுசபையாகும் மன்னரில் கிறிஸ்து வத்தை ஒருமித்துப் பண்படுத்தினர். பின்னர் யேசுசபையார் தீவுப்பங்குகளைப் பொறுப்பேற்கப் பிரான்சிஸ்கு சபையார் மாதோட்டத்தில் உழைத்துக் கிறிஸ்துவேதத்துக்கு அனேகரை மனந்திருப்பினார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்தில் முதல் ஆலயங்கள்

யாழ்ப்பாணம் இப்போது அரசியற் சங்கடங்களிலே சிக்கிக் கொண்டது. செகராரசேகரனின் கொடுமைகளை யாழ்ப்பாணத்தார் தாங்கமுடியாததால் அவனுடைய வாரிசுபற்றிய உட்குழப்பங்களிலூல் இராச்சியம் பிளவுபட்டது. அரசரிமைபற்றிய வியாச்சியத்தால் அரசர் ஒருவர் மாறி ஒருவர் தொடர்ந்தனர். அதனால் சுதேச கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஓரளவு அமைதி கிடைத்தது. 1591க்குமுன் ஒரு சிற்றுலயம் கட்டப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இது கடற்கரையிலே ஆள்நடமாட்டமில்லாத பகுதியிலே இருந்தது. வேதசாட்சியான யாழ்ப்பாண அரசகுமாரனைப் புதைத்த இடமாக இருக்கலாமென்ற தோன்றுகிறது. குருக்கோயில் எனும் ஆலயத்தின் பெயரும் மகிழ்ச்சியான சான்றின் பின் தொடர்ந்த அதிசயங்களையே குறிப்பதாக நாம் நம்பலாம். இந்த ஆலயத்துக்கு அருகிலேதான் அண்டிரே பூர்த்தாபோ தே மென்டோசா எதிரியான யாழ்ப்பாண அரசன் புவிராசபண்டா ரத்தைத் தண்டிக்கப் படையுடன் வந்தவேளை 1591 ஒக்டோபர் 27 இரவில் பாளையமைத்தது. அகந்தை கொண்ட ஒற்றைக்கண் அரசன் அடுத்தநாள் கொலையாகி அவன்மருகன் எதிர்மன சிங்ககுமாரனுக்குச் செங்கோல் அளிக்கப்பட்டது. இப் புதிய அரசன் 3ம் பரராசகிங்கம் எனும் சிம்மாசனப்பெயருடன் போத் துக்காலுக்குப் பிரமாணிக்கமுள்ள திறையாக நடந்ததால், கிறிஸ்தவர்கள் நூற்றுக்கணக்காகப் பெருகி இராச்சியத்தின் எல்லாப்பகுதிகளிலும் ஆலயங்கள் நிறுவப்பட்டன.

பிரான்சிலுக்கு சபைக்குரு கிறிஸ்துவின் பேதுரு சிலுவைக் கோவிலிலே தங்கி விசுவாசிகளுக்குப் பணிபுரிந்தார். விரைவில் பரராச்சேகரன் அவரைத் தனது இராசதானியான நல்லாருக்கு அழைத்து ஒரு வீடும், கோவிலுக்கும் மடத்துக்கும் காணியும் கொடுத்தான். இங்கு கட்டப்பட்ட பெரிய கோவில், அன்னமையில் எதிர்த்த அரசன்மேல் பூர்த்தாடோ பெற்ற வெற்யிறின் ஞாபகமாக, வெற்றிமாதா கோவில் என அழைக்கப்பட்டது. இந்த ஆலயமும் மடமும் 1614-ல் இப்போது யாழ்ப் பாணக் கோட்டை இருக்கும் இடத்துக்கு மாற்றப்பட்டன.

ஊர்காவற் தீவிலே ஒரு கோவில் 1600-ல் தொடங்கியது. மாதோட்டத்தின் முதற்கோயில் இதற்குமுன்பே இருந்தது. முழுக்கிராமங்கள் மனந்திரும்பியதால் கத்தோலிக்கமறை தினமும் வலிமை பெற்று வளர்ந்தது. 1615-ல் பரராச்சேகரன் இறந்தபின் குழந்தையான வாரிசின் பாதுகாவலனுயிருந்த சங்கிலிக்குமாரன் கிளர்ச்சிசெய்து யாழ்ப்பாணத்திலே கலக முண்டாக்கினான். ஆதலால் ஒழுங்கை நிலைநாட்ட 'வாளின் தெய்வம்' எனும் ஓலிவெயிருவை தெற்கிலிருந்து அனுப்பினர். தேசாதிபன் உதவிக்கழைத்த தஞ்சாவூர் நாயக்கன் படைகளுக்கும் ஓலிவெயிருவின் படைகளுக்குமிடையே நடந்த களரி களால் யாழ்ப்பாணம் இரத்தத்தில் நோய்ந்தது. 1621-ல் தான் தஞ்சாவூர்ப்படைகள் நாட்டினின்று விரட்டப்பட்டு, யாழ்ப்பாணம் போத்துக்கேயீன் கீழ்த்தேச ஆதினத்தின் ஒரு மாகாணமாகச் சேர்க்கப்பட்டது.

இளவாசர் பிரபுக்கள் திருமுழுக்கு:

உரிமையான வாரிசும் இரு இளவரசிகளும் சகோதரி களும் தாயரசியும் 1623-ல் கொழும்பிலே ஆடம்பரமாகத் திருமுழுக்குப்பெற்றுத் திருச்சபையிற் சேர்ந்தனர். அச்சமயம் அரசகுடும்பத்திலும் பரிவாரத்திலுமாக 75 பேர் திருமுழுக்குப் பெற்றனர். ஞானமுழுக்கில் தொம் கொன்ஸ்தந்தீனே எனும் பெயர் சூடிய சிம்மாசனத்துக்கு வாரிசான இளவரச

னும் அவனுடைய மைத்துனன் தொம் பெர்னாலேனேவும் யாழ்ப்பாண அரக்கக்குரிய உரிமையைப் போத்துக்கால் மன்ன னுக்குத் தானம் செய்து கொடுத்துவிட்டுக் கோவையிலே பிரான்ஸ்குசபைத் துறவிகளாயினர். அவனுடைய சகோதரிகள் அந்நகரிலுள்ள புனித மொனிக்காவின் பெரிய அரசமடத்தில் கன்னியர்களாகச் சேர்ந்தனர். அவர்களில் மூத்தவர் பின்னர் அந்த மடத்தின் அதிபர் பதவிக்கு உயர்ந்தார். யாழ்ப்பானத்தில் தேவமாதாவின் செய்துமுடியாத சுருவமொன்றால் நடந்த புதுமைகளின் காரணமாக வெற்றிமாதா கோவில் என்ற முந்திய பெயர் புதுமைமாதா கோவில் என்று மாற்றப்பட்டது. 1624-ல் இப்புதுமைமாதா கோவிலில் மூன்று முறை திருமுக்குச் சடங்கு பொதுவில் நடைபெற்றது. முதலிமார், தளபதிகள், ஆராச்சிகள், தலைவர்கள், கோவிற் பிராமணர் பலரும், குடும்பத்தாருமாக 150 ஆன்மாக்கள் ஞானமுழுக்குப் பெற்றனர். மேலும் இரு வன்னியரெனும் சிற்றரசர் இரு அதிகாரமெனும் தலைவர்கள் அவர்கள் குடும்பத்தார் 60-கும் அதிகமானோர், அரசனுடும்பத்துக்கு உ.மவான் 20 குமாரர்கள் கிறிஸ்தவ சபையிற் சேர்ந்தனர். இன்னும் சில பிரமுகர்களிலே 9 கிராமங்களின் தலைவரான 9 பட்டங்கட்டி கள், ஆண்கள் பெண்களாக 400 கரவரும், 600 பின்னோக்களும் திருமுழுக்குப் பெற்றனர்.

யேசுசபையார் பனியிலே பங்குபற்ற வந்தனர்:

உத்தம கத்தோலிக்கரான பிலிப் தே ஓவிவேயிறு போதுக்காலுக்குக் கிடைத்த புதிய இராச்சியத்தில் ஒழுங்கை நிலைநாட்ட முழுமனதோடு முயன்றார். முழுநாடும் கத்தோலிக்க நாடாகக் காண்பதே அவருடைய முதல் ஆவல். அதற்காக யாழ்ப்பானத்தில் நற்செய்தி நவில இலங்கையின் ஆதனகர்த்தாவான கொச்சின் ஆயர்மூலம் வேறு வேதபோதகரையும் அழைக்கலானார். 1622-ம் ஆண்டின் பிற்பகுதியிலே யேசுசபையார் வந்துசேர்ந்தனர். இராச்சியம் 34 கோவிற்பற்றுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஆலயங்களும் பாடசாலைகளும் நிறுவப்

பட்டன. பிந்தித் தொடங்கிய கோயில்களை யேசுசபையார் பொறுப்பேற்க, முந்தியவை பிரான்சிஸ்கு சபையாரி ன் விசாரணைக்கு விடப்பட்டன. யேசுசபையர்ர் எடுத்த பெரும் முயற்சியின் மூலம் 1627-ல் அவர்களுடைய 10 இல்லங்களுக்கிடையே 40,000 கிறிஸ்தவர்கள் எண்ணப்பட்டனர். இரண்டு வருடங்களில் இத்தொகை 50,000 ஆகி, 6 இல்லங்கள் புதி தாக நிறுவப்பட்டன. அதோடு அவர்கள் போர்த்துக்கேயரின் ஆட்சியின் கீழ் இராச்சியத்தின் தலைப்பட்டனமாயிருந்த யாழிப் பாணத்தின் மேற்கந்தலையில் மேற்படிப்புக்காக ஒரு கல்லூரியும் நடத்தினர். 1626-ல் யாழிப்பாணம் வந்த சாமிநாதர் சபையார் பட்டனத்தின் கிழக்குக்கோடியில் இருந்த இடத்தில் ஒருமடம் நிறுவினர். பட்டனத்துக்கு பேற்கேயுள்ள தாவாந் துறையில் அவர்களுக்கு ஒரு பங்குக் கோவிலுமிருந்தது. யாழிப் பாணத்துக்கப்பாலுள்ள திவுகளில் 5 கோயில்களுக்கும் வன்னிப் பிரிவுகளில் 2 கோயில்களுக்கும் மாதோட்டத்தில் நற்செய்தி பரப்பிய பிரான்சிஸ்கு சபையார் பொறுப்பாயிருந்தனர். மன்னாரில் 6 கோயில்களும் 6,000 பங்குமக்களுமிருந்தனர். இத்தீவு நாம் முன்னர் சொன்னபடி யேசுசபையாரின் ஆளுகையிலிருந்தது.

1928-ல் இந்த அதிசயமான முன்னேற்றத்துக்கு ஒரு பயங்கரமான தடையேற்பட்டது. யாழிப்பாணத்தை வென்ற பிலிப் தே ஓலிவேயிருவின் மரணத்தின்பின் கண்டியார் யாழிப் பாணத்தின்மேற் படையெடுத்தனர். ஓலிவேயிருவின் பின் வந்த லன்சரேத் தே சேகாஸ் அந்தப் படைத் தாக்குதலைத் தடுத்து நிறுத்த இயலாதுபோனார். எதிரிகள் கோயில்களைச் சுட்டெரித்து, இராச்சியத்தின் எல்லையிலிருந்த இரு யேசுசபைக் குருக்கள் மத்திய பேர்டினன்டஸ், பேர்னாட்டே பெச்சி, இரு பிரான்சிஸ்கு சபைக் குருக்கள் டாங்கேஸ், ஆங்கிலேயராகிய அன்று என்போரைக் கொலைசெய்ததோடு பெருந்தொகை யான கதேச கிறிஸ்தவர்களையும் தம் பக்கம் திருப்பினர். எல்லாம் அழிந்து போனது போலவே தொன்றியது. ஆனால், அந்தப் பேரலை போனபின் போதகர்கள் வருந்து உழைத்து

அழிவைத் திருத்தித் திரும்பவும் திருச்சபையை முன்னிலுமதி கம் பெலமான அத்திவாரத்திலே கட்டியெழுப்பினார்கள்.

ஒல்லாந்தர் ஆட்சியின்கீழ் திருச்சபைபின் அழிவு :

போத்துக்கேய அரசின் ஆட்சியாளரின் அநியாய அட்ரேழி யங்களின் தடைகளிடையிலும் 1658-ம் ஆண்டளவில் முழு யாழ்ப்பான இராச்சியமும் விசுவாசத்துக்கு மனந்திரும்பி விட்டதென்று சொல்லலாம். ஒலிவேயிருஷீடமிருந்து பெற்ற ருக்கொண்ட உதவி சகாயங்களுக்குப் பதிலாக அவர்பின் வந்த ஆட்சியாளர்களிடம் வேதபோதகர்கள் நெருக்கிடையும் வாதனை யுமே பெற்றார்கள். சொந்த ஆளுநர் கையால் அவர்களுக்குக் கிடைத்த துன்புறுத்தல் யாழ்ப்பானைக் கத்தோலிக்கருக்கு இனி வரப்போகும் இடையூறுகளுக்கு முக சுவையாகவிருந்தது. 36 வருடம் மட்டில் இச்செழிப்பான வயலில் உழைத்த பின்னர் 1658 யூன் 22-ல் போத்துக்கேயரின் யாழ்ப்பானைக் கோட்டை ஒல்லாந்தருக்குச் சரணடைந்தபோது வேதபோதகர்கள் வெளி யேற வேண்டியதாயிற்று.

ஒல்லாந்தர் தங்கள் யாழ்ப்பானை பரிபாலனத்தை அரசியல் சதியின் சாட்டில் அநேக கத்தோலிக்கரைக் கொலை செய்ததோடு தொடங்கினார்கள். பாவமன்னிப்பு முத்திரைக்குச் சான்றூக் மரித்த யேசுசபைக்குரு கலதேரோ இப்பலிகளில் ஒருவரானார். கோட்டை சரணடைந்தபோது 40தோ 50தோ குருக்கள் வெளியேற்றப்பட்ட தருணம் இவர் வியாதிகாரணமாக இங்கு தங்கிருக்க அனுமதிக்கப்பட்டார். ஒல்லாந்தர் எல்லாக் கோயில்களையும் உடனே கைப்பற்றி மடங்கள் கல்லூரி களைக் குழப்பிக் கத்தோலிக்க வேதத்தைப் புரட்டித் தங்கள் கொள்கையைப் புகுத்த இயல ந யாவும் செய்தனர். யாழ்ப்பானத்தார் பழைய நம்பிக்கைக்குத் திரும்பலாமென உத்தர வளித்தனர். புதிய அதிகாரிகள் கத்தோலிக்க மறை மேற் கொண்ட துவேசத்தை உணர்ந்த, அண்மையிற் போத்துக்கேயரின் போதனையால் மதம்மாறிய பலர் உடனே இந்துக்

களான்தில் அதிசயமேதுமில்லை. விக்வாசத்தில் உறுதியாய் நின்றவர்கள் பெரிதும் போராடவேண்டியிருந்தது. ஒல்லாந்தர் அவர்களை உறக்கமின்றித் துன்புறுத்தினார்கள். 1658 செப்ரெம்பர் 19-ல் விடுத்த பிளக்காட்டின்படி குருக்களுக்கு அபயமளிப்பது கொலைத் தண்டனைக்குரிய குற்றமாகத் தடுக்கப்பட்டது. 1682 ஜூலை 1-ல் வெளியான வேரெரு பிளக்காட் கத்தோலிக்கர் சபைகளோ, கூட்டங்களோ வைக்கப்படாதென்று தடுத்தது. குற்றத்தின் முதல்முறைக்கு அபராதமாக 100 றிக்டொலரும், இரண்டாம் முறைக்கு 200 றிக்டொலரும், மூன்றாம் முறைக்கு விரும்பிய தண்டனையும் விதிக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. வேரெரு சட்டம் கத்தோலிக்க குருஷிடம் ஞானமுழுக்குப் பெறுவதைத் தடுத்துக் கடின தண்டனை விதித்தது. டச்சுத் திருச்சபையில் அளித்த திருமுழுக்குக்கு மட்டுமே பதிவு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. “திருத்திய திருச்சபையின்” சடங்குப்படி நடந்தால் மட்டுமே விவாகத்துக்குப் பெறுமதியுண்டு. அபராதம் தண்டனைகளின் பயத்தால் பிளைகளெல்லாம் ‘திருத்திய’ பாடசாலைகளுக்குப் போகவும், வளர்ந்தவர்கள் அரசாங்கத்தின் கோவில்களுக்குப் போகவும் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர்.

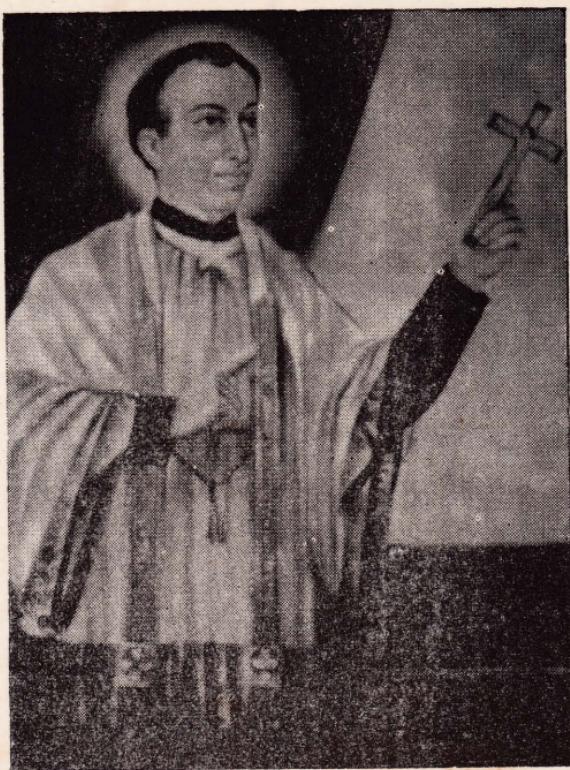
கதேச கிறிஸ்தவர்களின் நிலைபரம் இவ்வாரூக இழிந்திருந்தது. போத்துக்கேய குடும்பத்தினர் பலர் இவ்விராச்சியத் திலேயே, தங்கிவிட்டனர். ஒல்லாந்தர் அவர்களை ஒடுக்கி, அவர்கள்மேல் அவமானமும் குறைபாடுகளும் கூமத்தினர். அவர்களுடைய மொழி தடுக்கப்பட்டு, உத்தியோகங்களிலிருந்து கதேச கத்தோலிக்கர்போலவே விலக்கப்பட்டு, உரிமைகளிழந்து தவித்தனர். ஆயினும் அவர்கள் ஆச்சரியத்துக்குரிய திடத்தோடு தங்கள் வேதத்துக்குப் பிரமாணிக்கமாயிருந்து தமது ஆன்மாவை எவ்வித கிரயத்துக்கும் பண்டமாற்றுச் செய்ய மறுத்தனர்.

இலங்கையின் அப்போஸ்தலர்:

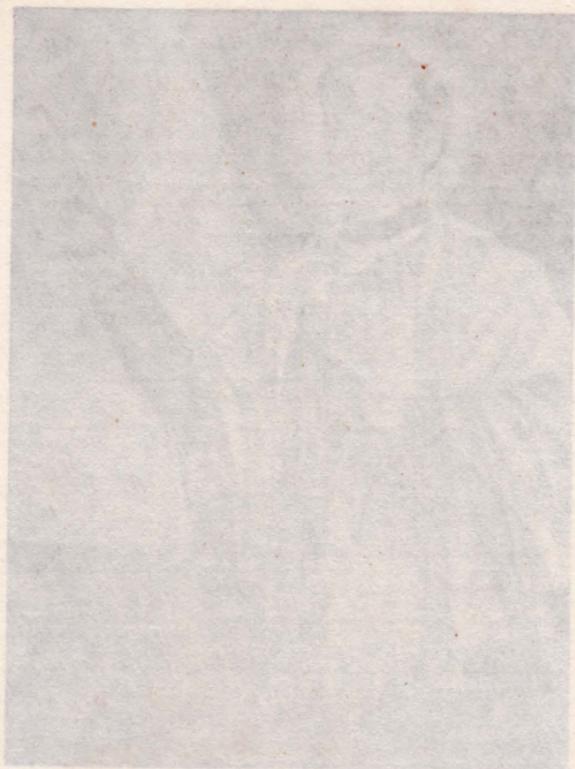
கத்தோலிக்க வேதத்தை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அழித்தொழிக்க டச்சுக்காரர் தங்கள் தண்டனைச் சட்டங்களை முழு

தும் நம்பியிருந்தனர். ஆனால் கத்தோலிக்க சமயம் வேர்விட்ட இடங்களில் தனது உள்வயிரத்தினால் கலாபணைகள் அதிகரிக்குமளவுக்கு வீறுகொண்டு வளர்கிறது. பெருந்தொகையானால் தெண்டங்களுக்கஞ்சாமலும், அதிகாரிகளின் பசப்புகளால் மயங்காமலும் சத்திய விசுவாசத்தை உறுதியுடன் பற்றிக் கொண்டனர். தனிவீடுகளில் இராக்காலங்களிலே தங்கள் பத்திக்கூட்டங்களை நடத்தினார். கத்தோலிக்க கோயில் களுக்குரிய சில புனித சுருவங்கள் சுருவமுடைக்கும் கல்வினித்தரிடமிருந்து காப்பாற்றப்பட்டுத் தனியார் செபக் கூடங்களிலே மறைத்து வைக்கப்பட்டன. இவை அயலில் வாழ்ந்த விசுவாசிகளின் கத்தோலிக்க பக்திவாழ்வுக்கு மையமாயின. சில இடங்களிலே கத்தோலிக்கர் தமது வேதத்தை அபாயமின்றி அனுசரிக்கத் தங்கள் பழைய கோயிற்கருவங்களுடனே இடம் பெயர்ந்து வேதவிரோதிகளின் கைக்கெட்டாத பிரதேசங்களிற்போய்க் குடியேறினர். பிரசித்திபெற்ற மடுப்பதியின் ஆரம்பம் இத்தகையதே. ஒல்லாந்தரின் கலாபணை உச்சத்தில் மாந்தையிலிருந்து ஓடித்தப்பியவர்கள் தங்களுடைய புதுமையான சுருவத்தையும் அங்கு கொண்டு போனார்கள்.

யாழ்ப்பாணம்பற்றி மேலே சொன்னவை முழு இலங்கைத் தீவுக்கும் பொருந்தும். டச்சுக்காரர் போத்துக்கேயரிடம் பறித்தெடுத்த கடலோரப் பகுதிகளிலெல்லாம் வேதகலாபணை அதே உக்கிரத்தோடு மோதியது. இத்திவிலே திருச்சபை கடின பரீட்சைக்குள்ளானது. மனித கணிப்பின்படி அது நாள் டைவில் அழிந்தொழியும் நிலையிலிருந்தது. ஆனால், கடவுள் தனது துன்புறும் பத்தினியைக் காப்பாற்றுதற்கு ஒரு தூதனைத்தயார் செய்துகொண்டிருந்தார். கோவைப் பிராமணரான யோசல் வாஸ் அடிகள் அந்நகரின் ஆசனஆலயக் குரு ஒருவரிட மிருந்து இலங்கையிலே கத்தோலிக்களின் நிலைமைபற்றி உள்தையுறுத்தும் விபரங்களைக் கேட்டறிந்தார். மக்காவோவி லிருந்து திரும்பிவரும்போது கப்பலிலேற்பட்ட பிழையால் இக்குரு கொழும்பின் துறையிற் தங்கவேண்டியதாயிற்று. கலாபணைகாரரால் அங்கு திருச்சபைக்கு ஏற்பட்ட நாச அழிவை அவர் தனது கண்ணுலே கண்டார்.

ஆசா. யோசவ் வாஸ் அடிகள்

ପ୍ରକାଶକୁ ଓ ଲେଖକଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଏକ ପରିଚୟ

தனக்கு என்ன நிகழ்ந்தாலும் துன்புறும் திருச்சபைக்கு உதவிசெய்யவேண்டுமென்ற ஆவல் அவர் இதயத்திற் பற்றியது. காலகதியில் அவர் இந்த ஆபத்தான வேததூதுக்கு வெளிப் பட்டு, மயிர்சிலிர்க்கும் பல ஆபத்துகளைக் கடந்து, இயம்புதற் கரிய இடும்பைகளை அனுபவித்து, டச்சுக்காரரின் அடிமை போல வேடம்பூண்டு 1687-ன் மத்தியிலே யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தார். அந்நாட்களிலே தண்டனைச் சட்டங்களுக்குப் பயந்து கொள்கைகளையும் அனுசரணைகளையும் மறைத்து வைத்திருக்க வேண்டியிருந்தால், பிரமாணிக்கமான கத்தோலிக் கரைக் கண்டுபிடிக்கக் கில காலம் சிரமப்பட வேண்டியதாயிற்று. தங்கள் வீட்டின் வாசலிலே அடிமையின் உடையிலே அடிக்கடி யாசிக்கும் ஏழை தங்களுக்காகத் தன்னை முழுதுந் தியாகனு செய்துவந்த ஒரு கத்தோலிக்க குரு என அவர்கள் அறிந்த வேளை அவர்கள் கொண்ட ஆனந்தத்துக்கு அளவேயில்லை. சமூசயிக்க முடியாத கில வீடுகளிலே இராக்காலத்திலே சபை கூட்டி 30 வருடங்களின்பின் பலிப்புசையிற் பங்குபற்றி அருட்சாதனங்களைப் பெற்று, விவாகங்களை ஆசீர்வதித்துப் பிள்ளைகளுக்கு ஞானமுழுக்களித்து ஆறுதலடைந்தார்கள்.

விரைவில் வாஸ் அடிகள் பட்டணத்திலிருந்து 10 கல் தொலைவிலுள்ள சில்லாலை எனும் கிராமத்தில் காபாந்தான இடத்தையடைந்தார். இக்கிராமவாசிகள் சொந்த விசுவாசத் துக்காக மற்றவர்களிலுமதிகம் பிடிவாதமாகத் துணிந்து நின்றதால், அவர்களுடைய கிராமம் 'சின்ன ரேமை' எனும் யெயரைப் பெற்றது. இங்கிருந்து எமது புனிதகுரவர் பட்டணத்துக்கும், பரந்து கிடந்த பல கிராமங்களுக்கும் இரகசியமாக இரவிலே பாய்ந்துபோய்ப் பணி புரிந்தார். வைராக்கியமாயிருந்த விசுவாசிகளைத் திட்ப்படுத்தியதோடு பல பதித்தரையும் இந்துக்களையும் மனந்திருப்பினார். திரும்பவும் கத்தோலிக்கவேதம் யாழ்ப்பாணத்திலே செழித்து வளர்ந்தது. விசுவாசிகளின் வீடுகளிலே மாலைதோறும் கீதங்களும் செபங்களும் ஓலிக் கத்தொடங்கின.

தொம் பேதுருவும், வேறு 7 பேரும் வேதசாட்சிகளாயினர்:

இம்மறுமலர்ச்சி யாழ்ப்பாணப் பொது அதிகாரியின் கவனத்தைக் கவர்ந்தது. என்றிக் வான் றி கொதித்தெழுந்து அந்நிய குருவையும் அவருடைய அனுசாரிகளையும் கைதுகெய்ய கட்டளை பிறப்பித்தான். 1689 கிறிஸ்து பிறப்பு விழா இரவிலே யோசவ் வாஸ் ஒப்புக் கொடுக்கப்போகும் பலிப்புசை களிலே பங்கெடுக் கூன்று வித்தியாசமான வீடுகளிலே யாழ்ப்பாண விகவாசிகள் கூடியிருந்தனர். ஒரு வீட்டிலே திருப்பலி நடந்துகொண்டிருக்கும்போது மற்ற வீடுகளிலும் விகவாசிகள் செபமாலை ஒதுக் கீதங்கள் பாடிக் குரவரின் வருகையை எதிர்பார்த்து விழித்திருந்தனர். வான் றியின் கூவிப்பட்டாளம் ஒரு வீட்டிலே பாய்ந்தபோது குரவர் அங்கிருந்து வெளியேறவிட்டார். அவர்கள் வீட்டைவளைத்துக் கதவுகளை உடைத்து, அங்கு கூடியிருந்த ஆண், பெண், பிள்ளைகள் அனைவரையும் கைதிகளாக்கிக் கொண்டு போனார்கள். இவ்வாறு 300 பேர்மட்டில் பிடிப்பட்டனர். மறுநாட்காலை வான் றி பெண்கள் பிள்ளைகளை விடுதலையாக்கி ஆண்களுக்கு அபராதம் விதித்தான். தேசத்துப் பிரபுகளான 8 பேரை அதிக கடினமான தீர்வை காத்திருந்தது.

இவர்களில் ஒருவரான தொம் பேதுரு என்பவர் உத்தி யோக உயர்வுக்காகக் கத்தோலிக்க விகவாசத்தை மறுதலித் தயின் எம்மானுவேல் தே சில்வா எனும் செல்வாக்குள்ள கத்தோலிக்கரால் மனந்திருப்பி யோசவ்வாஸ் முனிவரால் திருச்சபையில் மீண்டும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர். இவ்வெட்டுப் பேரூக்கும் கல்வீன் மதத்தைத் தழுவுவதா அல்லது கொலைக்குள்ளாவதா என்பதைத் தெரியும் உரிமையை வான் றி கொடுத்தான். இவர்களிலேவரும் தயங்கவில்லை. தொம் பேதுரு ‘திருத்திய’ வேதத்தைக் கைவிட்ட செயலை வான் றி ஒருபோதும் மன்னிக்கவில்லை. எனவே, மனம் மாறுமட்டும் தடியடிபோடக் கட்டளையிட்டான்.

வாதனைகளிடையேயும் அவர் மனவுறுதியாயிருந்த தால் சங்கிலிகளாற்கட்டி மறுசகாக்களுடன் மறியலிலே தள்ளப்பட்டார். அங்கும் மற்றவர்களை உறுதியாயிருக்கும்படி தேற்றியவர் சில நாட்களில் இறந்துபோனார். எம்மானுவேல் தே சில்வாவும் மற்ற விசுவாச வீரரும் சீவியமறியலுக்கும் பொருள் பண்ட பறிமுதலுக்கும் தீர்வையிடப்பட்டார்கள். அவர்கள் காலிலே பாரச்சங்கிலி மாட்டி, அப்போது பெருப்பிக்கப்பட்ட கோட்டைக்குக் கல் சுமக்க நிர்ப்பந்தப்படுத்தப் பட்டனர். விசுவாசத்தை மறுதலித்து உயிரையும் சுதந்திரத்தையும் அடைய நினையாது, அவர்கள் இந்தத் துண்புறுத்துதலால் விரைவில் மரித்தார்கள்.

வான் றீ என்ன முயற்சிகளைச் செய்தபோதிலும் வாஸ் அடிகளை அவன் பிடிக்க முடியவில்லை. டச்சக்காரர் பிரதேசத் திலே இனிமேற் தங்குவது ஆபத்து என உணர்ந்த முனிவர், நாட்டின் உள்பாகத்தை ஆண்ட கண்டி அரசனுக்குச் சொந்தமான புத்தளம் எனும் கடற்கரைப்பட்டணம் சென்று, அங்கும் அயலார்களிலும் வாழ்ந்த கத்தோலிக்கருக்குப் பணிபுரிய வானார். தவறிப்போன ஆடுகளைத்தேடி 1692-ல் அவர்கள் டிக்குப் போனபோது அங்கிருந்த வளரேல் என்பவனுடைய சூழ்சியால் இவர் போத்துக்கேயெருடைய இரகசிய வேவுகார ணெனச் சிறையிலிடப்பட்டார். இவருடைய புனித சிவியத்தை அறிந்த அரசன் இருவருடங்களில் இவருக்கு விடுதலை கொடுத்தான். வாஸ் முனிவர் கண்டியைத் தனது வேதபோதக வேலைக்கு மத்திய தளமாக்கிக்கொண்டு, அடிக்கடி ஒல்லாந்தர் பிரதேசத்திலும், தலைநகரிற்கானும் வசித்த கத்தோலிக்கரைச் சந்தித்தார். தன்தலைக்கு விலைவைத்திருப்பதையே நினையாது, அங்கு வீடுவீடாகச்சென்று அருட்சாதனங்களை வழங்கினார். சிலகாலத்தின்பின் அவர் மீண்டும் யாழ்ப்பாணத்துக்குத் திரும்பி வந்தபோது விசுவாசிகள் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தனர்.

திருவயலில் வேறு கோவைத் தியானசபையார்

வேதபோதகர் வாஸ் தனியாகச்செய்த தீரச்செயல்களின் அறிக்கைகள் கொச்சின் ஆயரான பேதுரு பச்சேக்கோவிள் காதில் எட்டின. இலங்கை இவருடைய ஆதினத்துக்குச் சேர்ந்தது. இவருடைய வேண்டுதலின்பேரில் கோவை யி ஹு ஸ் ள பிலிப்புநேரியார் தியானசபையின் அதிகாரிகள் 1696 ல் 3 உதவியாட்களையும், பின்னர் வேறு 6 பேரையும் அனுப்பினார்கள். வாஸ் முனிவரே முன்னர் இச்சபையிற் சேர்ந்து, அதை உருவாக்கி வைத்தவர். இத்துணையாட்கள் தொடர்ந்து ஒன்றைர நூற்றுண்டளவாக அனுப்பப்பட்டு, இத்தீவு கொச்சின் மறைவட்டத்துக்குச் சேர்ந்திருந்த காலமெல்லாம் கரிசனை நிறைந்த இந்த இந்திய குருக்களாலேயே பண்படுத்தப்பட்டது. ஆயர் இலங்கையிலே தனது பிரதிநிதியாக வாஸ் முனிவரையே நியமித்தார்.

மாதோட்டமும் யாழிப்பாணமும் புதிதாக வந்த பேதுரு பெர்ராவோ அடிகளின் பொறுப்பில் விடப்பட்டன. இவரும் புனிதத்திலும் சுயநலங்கருதா ஆன்மஆவலிலும் அதிபருக்கு ஒத்தவராக இருந்தார். காலகதியில் போதிய வேலையாட்கள் கிடைத்தபடியால் கத்தோலிக்க வேதம் தலைநிமிர்த்தத் தொடங்கியது. இன்னும் வேதபோதகர் பகிரங்கமாக நடமாடமுடியவில்லை. அவர்கள் எல்லைக் கிராமங்களிலே தங்கி, ஒல்லாந் தரின் பிரதேசத்திலே மிக எச்சரிக்கையாகவே போகவேண்டி மிருந்தது. இவ்வித பாதகமான சூழலிலே பணிசெய்தும் 1717-ல் அவர்கள் முழுத்தீவுக்கும் 70,000 கத்தோலிக்கரையும் யாழிப்பாணமாவட்டத்தில் 15,000 நற்கருணை பெறுவோரையும் என்னக்கூடியதாயிருந்தது.

இரு நாற்றுண்டளவு துண்புறுத்தலின்பின் டச்சுக்காரர் தமது துவேசத்தைக் குறைத்து. சில ‘பிளக்காட்டுக்களையே’ அமுலாக்கினர். கத்தோலிக்கரை அரசு உத்தியோகத்திலிருந்து

தடுத்தலை நீக்கி சேமக்காலைகளை மறுத்தல், விவாகம் போன்ற வைக்கு வரிகளை விதித்தல் என்பன, தொடர்ந்து அழுங்நடத் தப்பட்டன. கத்தோலிக்க கோவிலிற் திருமுழுக்குப் பெற்ற அடிமைகளின் பிள்ளைகள் அடிமைகளாகத் தொடர்ந்திருக்க, டச்சுக்காரர் கோவிலிலே திருமுழுக்குப் பெற்ற பிள்ளைகள் சுதந்திரராவர் எனும் ‘பிளக்காட்டும்’ வலுவிலிருந்தது.

ஒல்லாந்தர் ஆட்சியின் முடிவில் யாழ்ப்பாணத்திலே பல கோவில்கள் கட்டப்பட்டிருந்தன. அவற்றில் அதிகமானவை மட்சவராலானவையே. அச்சுழலிலே வேறுவிதமாக எதிர் பார்க்கமுடியாது. மெல்லமெல்லப் பதிதர் வேதபோதகரையும் சகித்துக்கொள்ளத் தொடங்கினர்.

பிரித்தானியர்கீழ் மதச் சுதந்திரம்

19ம் நூற்றுண்டு தொடங்கியதும் இலங்கைத் திருச்சபைக்கு ஒரு புதிய சகாப்தம் உதித்தது. கிலிலுள்ள டச்சுக்காரரின் பிரதேசம் 1796 ல் ஆங்கிலேயருக்குக் கையளிக்கப் பட்டதால், கத்தோலிக்கருக்கு எதிராக வீசிய கலாபணையும் நின்றுவிட்டது. ஆயினும், ஒல்லாந்தர் இயற்றிய தண்டனைச் சட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்படாவிட்டனும், இன்னும் இருந்தன. 1806லேதான் அலெக்சாந்தர் யோண்ஸ்ரனின் சிபாரிசின் பேரில் கத்தோலிக்கர் தமது சொந்த வேதத்தை அனுசரிக்கும் சுதந்திரத்தையும், புரூதெஸ்தாந்த பிரசைகளுடன் சமமான உரிமைகளையும் அளிக்கும் ‘பெரிய பட்டயத்தைப்’ பெற்றனர். அந்தவருடம் அவர்கள் தொகை 66,830 எனப் பதிவிலுண்டு. அவ்வருடம் வடக்கிலே கத்தோலிக்க வேதம்பற்றி பக்கனன் என்பவர் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இவ்வாறு வரை கிடூர் : ‘முந்தி உத்தியோகம் பார்த்த டச்சுப் பாதிரிமார் பற்றாவியா வுக்கோ ஜேரோட்பாவுக்கோ போய்விட்டனர். முழுப்பிரதேசமும் கோவைக் கல்லூரியிலிருந்து வந்த ஞேழமைக்குருக்களின் கையிலிருக்கிறது. ஆங்கில தேசத்தவர் தங்கள் சமயத்தின்மீது காட்டும் அசமந்தத்தைக் கண்டு இவர்கள் முழுத்தேசத்தையும் சொந்த

மாக்கிக் கொண்டனர். ஆங்கில அரசாங்கம் ஞேம முடநம்பிக் கையைப் புத்த விக்கிரக வணக்கத்துக்கு மேலாக மதிப்பதால், இலங்கையிலே கத்தோலிக்க வேதத்தைப் பரி பா லிப்பது சரியென என்னுகின்றனர்.”

தியானசபைக் குருக்கள் அக்காலத்தின் நிலைபரப்படி கிறிஸ்தவர்களைப் படிப்பித்து விசுவாசத்திற் பெலப்பிக்கவும் பிள்ளைகளை வளர்க்கவும், மன்றதிருப்பிய மக்கள் இருந்த இடங்களிலெல்லாம் கோவில்கள் சிற்றுலயங்களை நிறுவவும் வருந் திமுயன்றார்கள். இலங்கையிலுள்ள கத்தோலிக்க இலக்கியத்தின் ஒருபகுதியை இக்குருமாரே இயற்றினார். இவர்கள் பரிபாலிக்கும் கத்தோலிக்கரைப் பற்றி அலெக்சாந்தர் யோண்ஸ்ரன் கோவைப் பேராயருக்கு 1807ல் இவ்வாறு வரைந்தார்: “அவர்களுடைய நடத்தை ஒழுங்கு அவர்களைப் படிப்பிக்கும் பொறுப்புள்ள பிலிப்புநேரியார்சபைக் குருக்களுக்கு அதிக கீர்த்தியை அளிக்கின்றது.” வேசேரு கடிதத்தில் அவர் சொல்வது: “தங்கள் மந்தையை வளர்க்கக் குருக்கள் ஆவலுடன் செய்யும் வசதி களும், அதற்காக அவர்கள் உதாரமாய்ச் செய்யும் செலவும் கிழக்கிலே யாவருக்கும் மாதிரியாய் விளங்கத்தக்கது. இதனால் ஒரு கிறிஸ்தவன் அறிவினாலும், உயர்பண்பினாலும் மற்றவர் களினின்று குறிகாணப்படவேண்டுமென்று அவர்கள் கருதினர் என்பது தெளிவு.” 30 வருடங்களின்பின் தீவின் தேசாதிபதி ரூபேட் வில்மட் கோட்டன் எழுதியது : - “எனது ஆட்சிக்காலத்தில் இலங்கைக் கத்தோலிக்க குருக்களின் பக்தியான புகழ்ச்சிக் குரிய நடத்தைக்கும், இக்குடியேற்ற நாட்டின் 85,359 கத்தோலிக்க மக்களின் ஒழுக்கமும் பிரயாணிக்கமுமான நடத்தைக்கும் சாட்சிசொல்ல நான் எப்போதும் தயாராயிருப்பேன்.”

வடஇலங்கை புறம்பான பதில்விசாரணைப் பிரிவாக்கப் பட்ட 1847ல், இப்போது வடமாகாணமாயிருக்கும் பரப்பிலே 36,325 கத்தோலிக்கரும் 163 கோவில்களுமிருந்தன. 11 வருடங்களின் முன்னர் வடமாகாணத்தில் மாத்திரம் 36 கதேச

பாடசாலைகளிருந்தன. இந்த எண்கள் யாழ்ப்பாணத்திலே தியா னசபைக் குருக்களின் அயராத முயற்சிக்கும் அவர்கள் எய்திய அபார சித்திக்கும் சிறந்த சாட்சியாகின்றன.

அப்போஸ்தல பதிலாயர்களின் கீழ் யாழ்ப்பாணம்

300 ஆண்டளவாக கொச்சின் மறைவட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இலங்கை இயங்கியியின், 1834 ல் அதை விசுவாசப் பரப்புதற் பேராயத்தில் நேராகத் தங்கியிருக்கும் அப்போஸ்தல பதில் விசாரணைப் பிரிவாகத் தாபிக்க் பரிசுத்த தானம் முடிவு செய்தது. இலங்கையில் தியானசபையின் அதிபராயிருந்த பிரான்சிஸ் சேவியர் அடிகள் தீவிண் முதல் அப்போஸ்தல பதிலாயராக நியமிக்கப்பட்டார். ஆனால் அச்செய்தி கிடைக்குமுன் அவர் இறந்து போனதால் அவருக்கு ப்பின் விளக்கன் தே ரோசாறியோ டயஸ் அடிகள் ஆயராகத் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டு 1836ல் இலங்கையின் அப்போஸ்தல பதிலாயர் ஆனார். 1843ல் கோவையின் இந்திய தியானசபையைச் சேர்ந்த கயித்தானு அந்தோனியோ பெற்றே பதில் ஆயராக அவரைப் பதவியிற் தொடர்ந்தார்.

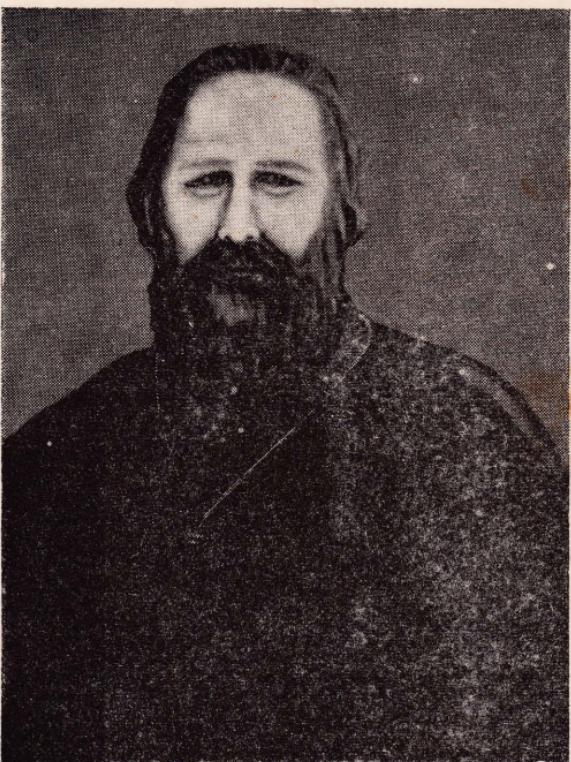
கீழ்

ஒல்லாந்தரின் கொடிய கலாபனை காலத்தில் இலங்கை யைக் காப்பாற்றிய பிரபல தியானசபை “தங்கள் சபையிற் போத்துக்கேய கோவை இராட்சியத்திலிருந்து மட்டும், அதுவும் உயர் சாதியைச்சேர்ந்த பிராமணர், சாடோஸ் போன்றவரை மட்டும் ஏற்றுக்கொண்டதால் தவறுசெய்தது” என்கிறார் ஆயர் சலெஸ்டி. “பழைய சிங்கள தமிழ்க் குடும்பங்களிலே அக்காலத் தில் தானே நல்ல நம்பிக்கையான அழைத்தல்களைப் பெறக் கூடியதாயிருந்தும், அவர்கள் இலங்கைச் சுதேசிகளைச் சபையிற் சேர்க்கவில்லை.” 1835 அகுஸ்து 5ல் போத்துக்காவில் வெளியான கட்டளைப்படி தாய்நாட்டிற்போலக் கோவையிலுள்ள துறவுறசபைகளைல்லாம் குலைக்கப்பட்டன. இது கோவைக்கு உயிர்நாசமாயிற்று. இதனால் அதின் ‘கீழைத்தேசரேமை’ எனும் பழைய மகிழை மறைந்து இடிவுகளின் அழிகும்பமாயிற்று. இத

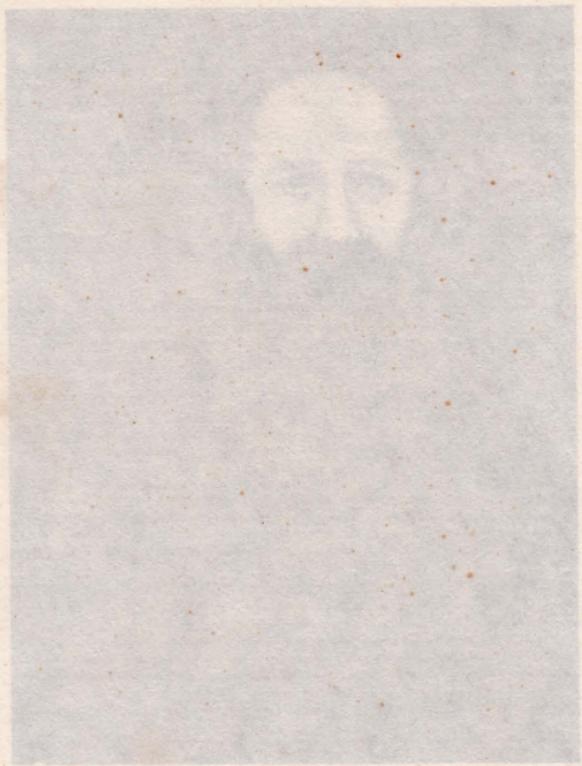
ஞல் தியானசபையும் அழிந்தது. கடைசியாக இலங்கைக்கு அனுப்பப்பட்ட துறவிகள் 1834லே திருநிலைப்படுத்தப்பட்ட வராவர்.

எனவே, இலங்கையின் அப்போஸ்தல பதி லா யர் கள் தேவையான ஊழியரைக் கோவை மறைமாவட்டக் குருக்களிடையே தேடவேண்டியதாயிற்று. ஆனால், இவர்கள் பொது ஸ் அக்காலதேடைகளுக்குத் தகுதியுடையவர்களாய் இருக்கவில்லை. துறவுசபைகளின் சிறைவினாலும் திருச்சபைச் சொத்துக்களின் பறிமுதலினாலும் கோவையில் அமைதியீனம் நிலவியதால் அவர்களுடை “குருத்துவப் பயிற்சியும் உருவாக்கமும் குறைபாடு டையதாயிருந்தது. அந்த மாற்றம் இலங்கையைப் பெரிதும் பாதித்தது. கத்தோலிக்கர் கோவைக் குருக்களில் அதிருப்திய டைந்து ரேமைக்கு முறைப்பாடு செய்ததோடு, இந்தியப் பத்திரிகைகள் மூலம் ஐரோப்பிய குருக்களுக்கு விண்ணப்பிக்க முயற்சியும் எடுத்தனர். “இவர்கள் ஆங்கிலேயரின் பிரசைகள்லாததால் புரோத்தெஸ்தாந்த போதகருடன் நேர்மையாகவும் சமநிலையிலும், விசேஷமாகக் கல்வித்துறையில் போட்டியிட முடியாது” என்பதே அவர்களுடைய நியாயம்.

இலங்கை அரசியலதிகாரிகள் அவர்களுக்கு ஆதரவு அளித்ததாலும், ரேமைதானும் இதில் உதவ விரும்பியதாலும், ஆயர் பெறேறு அவர்களுடைய கருத்துக்கு இனங்கவேண்டியவரானார். இத்தாலியிலுள்ள சிற்று டி கல்ரெல்லோவின் தியானசபையேச் சேர்ந்த ஒருசியோ பெற்றக்கீனி அடிகளே முதலில் அனுப்பப் பட்டார். 1842 நவம்பர் 28ல் அவர் இலங்கை வந்து சேர்ந்தார். அடுத்த 4வருடங்களில் வேறு 7 பேர் தொடர்ந்தனர். பெற்றக்கீனி கண்டியிலும், கொழும்பு புனித பிலிப்புநேரியார் பங்கிலும் சித்தியுடன் மேய்ப்புப்பணி செய்தபின், இலங்கையின் வடபகுதியை விசேஷ பொறுப்பேற்கவும், ஆயர் பெறேறுவுக்கு உதவி ஆயராகவும் தெரியப்பட்டு 1846 பெப்ரவரி 8ல் கொழும்பில் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார்.

ஆயர் ஒ. பெற்றக்கீணி

ମିଶିକ୍ରାଂପଠି ରେ ଗପୁ

அடுத்த முறை மாதத்தில் அவர் தனது புதிய கடமை களை நிறைவேற்ற யாழ்ப்பாணம் வந்தார். அவர் செய்த முதல் ஆக்கப்பணிகளிலொன்று யாழ்ப்பாணக் கத்தோலிக்க பாடசாலைச்சபையைத் தொடங்கியதாகும். இதனால் அப்போது இங்கில்லாத ஆங்கில கல்வி உற்சாகம் பெற்று விரைவில் ஆண்களுக்கொன்றும் பெண்களுக்கொன்றுமாக இரு ஆங்கில பாடசாலைகள் தொடங்கப்பட்டன. தனக்குத் தெரிந்திருந்த போத்துக்கேயத்திலும் ஆங்கிலத்திலும் கிரமமாகப் போதனை செய்வதிலும், இளைஞர்களுக்கு ஞானேபதேசம் படிப்பிப்ப திலும் கவனம் செலுத்தினார். ஆனால், அதிக குருக்கள் தேவையாயிருந்தது. இங்கிருந்த 6 கோவைக்குருக்களிற் சிலர் வருத் தரும் வயோதிபரும்; 4 ஐரோப்பியரிற் சிலர் அண்மையில் வந்தவர்கள். மேலும் வடபதில் விசாரணைப்பிரிவு போன்ற பெரும் பரப்பை ஆளுவதற்குத் தனக்குப் போதிய அதிகார மில்லாததையும் உணர்ந்தார். இக்காரணங்களுக்காக ஆயர் பெற்றக்கீனி ரேமைக்குப் பயணமாகி, அங்கிருந்து 1847-ன் முடிவில் சில உதவியாட்களுடனும் பாப்பரசர் 9-ம் பத்திநாதரின் அதிகாரப்பத்திரத்துடனும் திரும்பினார். இதில் “வடதென் பதில் விசாரணைப் பிரிவுகளின் எல்லைகள் வரையறுக்கப்பட்டு, வடபிரிவுக்கு இவர் நேராகவும் உடனடி யாகவும் கவனிக்கும் அப்போஸ்தல பதிலாயராகவும், தென்பிரிவில் அந்தோனியோ பெறேறு ஆயருக்கு முன்போல உதவி ஆயராகவும் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்” (கசினெல்லி அறிக்கை). இரு வருடங்களின்பின் அவருடைய வடபிரிவின் பதில் விசாரணை உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. யோசவ மரிய பிரூவி அடிகள் ஆயர் பெறேறுவிற்கு உதவி ஆயராகக் கொடுப்பதால் தென் விசாரணைப் பிரிவின் எல்லாப் பொறுப்பும் அவருடைய தோளி விருந்து நீக்கப்பட்டது.

மாசில்லா மரியாயின் தியாகிகள்

1847-ல் ஆயர் பெற்றக்கீனி தண்ணுடன் அழைத்துவந்த உதவியாட்கள் இலங்கைக்கு முதன் முதலில் வந்த மாசில்லா

மரியாயின் தியாகிகள் யோன் ஸ்ரீவின் செமேரியா அடிகளும், அவருடைய மூன்று தோழரும், தமது சபைக்குச் சேர்ந்த இத்தாலியர் எர்மினியோ குவிடி அடிகளுமாம். தன்னுடன்வர நல்லமனமுள்ள மனிதரை லொம்பாடியிலும் இங்கிலாந்திலும் தேடிய முயற்சி சித்தியடையாததால், ஆயர் பெற்றக்கீணி மார்சேல்சுக்குப் போய் அமல மரித்தியாகிகளின் மகாஅதிபரிடம் நேரில் விண்ணப்பித்தார். கண்டியிலிருக்கும்போது முன்னர் ஒரு அமல மரித்தியாகியாயிருந்து இலங்கையின் அப்போஸ்தல பதிலாயரின்கீழ் பணிசெய்ய வந்த இரண்டாவது ஐரோப்பிய ரான் தனது தோளர் ரெயினே அடிகள்மூலம் அமல மரித் தியாகிகளின் அதிபருடைய வேதபோதக ஆவல்பற்றி ஆயர் பெற்றக்கீணி ஏலவே அறிந்திருந்தார். இவருடைய அவசரமன் ரூட்டு ஆயர் டி மசின்டின் மனதைக் கவர்ந்ததால், உடனே யாழ்ப்பாணம் சபையின் ஒரு புதிய போதகதலமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. 1847ல் வந்த முதற்குமுவை அடுத்த வருடங்களில் வேறு ஊழியர் தொடர்ந்ததால், 1850ல் 9 அமல மரித்தியாகிகள், வேறு 6 ஐரோப்பிய வேதபோதகருடன் இங்கு பணிசெய்தார்கள். 1851ல் 4 வேறு அமல மரித் தியாகிகள் கொழும்பின் அப்போஸ்தல பதிலாயருக்கு உதவி செய்தனர். இவர்களும் பின்னர் யாழ்ப்பாணம் வந்து நற்செய்தி ஊழியரின் தொகையைப் பெருக்கினர்.

அதிகரிக்கும் குருக்களின் தொகையோடு திருப்தியடையாது ஆயர் பெற்றக்கீணி 4 யேசுசபைக் குருக்களின் உதவியை வேண்டித் தென் இந்தியாவின் மதுரை வேதபோதக நிறுவனத் திலிருந்து அவர்களை இரவலாகப் பெற்றுக்கொண்டார். தாம் பயிற்றுவித்த இரு சுதேசிகளுக்கும் தாம் இறக்குமுன் குருப்பட்டம் அளித்தார். என்றாலும் வேதஊழியர்தம்முன் இருந்த வேலைகளுக்குப் போதாதுபோனார்கள். தியானசபைக் குருக்களின் கைங்கிரியங்கள் ஒரு சந்ததி மட்டாக

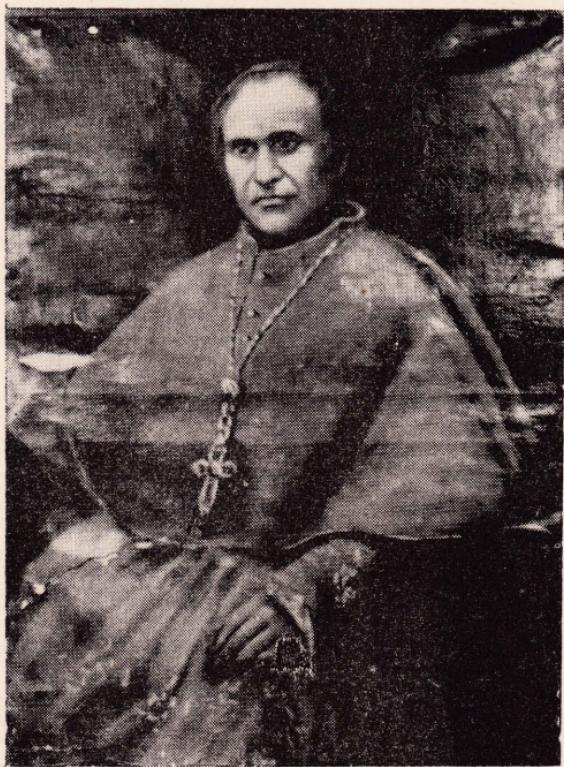
இப்பகுதிகளிலே தடைப்பட்டுவிட்டதால் மக்கள் அறியாமையிலும், ஒழுங்கீனமான வாழ்விலும் வளர்ந்து வந்தார்கள். இன்னும் பரிதாபமேதனில் பிரிவினை மனப்பான்மை விசேடமாக மன்னார் மாதோட்டப் பகுதிகளிலே பல கிராமங்களிற் புகுந்து விட்டது, இது ஏற்பட்டது இவ்வாறு: இலங்கையிலே கோவைப் பேராயரின் ஆதிக்கம் (போத்துக்கேய பரிபாலனம்) நீக்கப்பட்டு, அப்போஸ்தல பதில்விசாரணை : பிரிவு (விசுவாசப் பரப்புதல் பேராய பரிபாலனம்) தாபிக்கப்படுவதை தியான சபைப் போதகர்களைப் பின்தொடர்ந்து வந்த பல கோவைக் குருக்கள் விரும்பவில்லை. இதனால் வேதபோதகர்கள் இரு சௌனியங்களாகப் பிரிந்து பேராயர் பக்கமானவர்களும் அப் போஸ்தல பதிலாயர் பக்கமானவர்களும் ஆயினர். கோவைப் பேராயர் ஞேரமைப்பீடம் நிலைமையை மாற்றுமென நம்பி, அதிகாரிகள் முறைமையாக மனுச்செய்யுமட்டும் முன்னிருந்த நிலையைக் காப்பாற்றி முயன்றார். விசுவாசப் பரப்புதலாரோ தங்களினமைகளைப் பாவித்துவந்தனர். போட்டியுண்டான இடங்களிலேற்பட்ட ஒழுங்கீனங்களைப்பற்றி இங்கு விபரமாக விமர்சிக்கத் தேவையில்லை. இந்தத் தூர்ப்பாக்கிய நிலைமை, அதிகாரத்தை எதிர்க்க விரும்பிய கிறிஸ்தவ நபர்களுக்கு சிறு சாட்டுகள் மூட்டுகளைக் கொண்டு வெளியேறுதற்குக் கதவை அகலத் திறந்துவிட்டது. இதனால் இடறல்களும் கோபதாபங்களும் முடிவின்றித் தொடர்ந்தன. அப்போஸ்தல பதிலாயரும் அவருடைய போதகக்குருக்களும் கொண்டிருந்த உரிமைகள் எவையென்று தெளிவில்லாதிருந்ததால், விசுவாசிகள் அவர்களை “இத்தாலிய தூதர் குழு” என்று சமுச்யத்துடன் நோக்கினர். ஜேரோப்பிய போதகர்கள் கதேசிளின் மொழியையும் மனப்பாங்கையும் நன்கு அறியாதிருந்ததால், அவர்களை விளங்கிக் கொள்ளச் சிலகாலம் எடுத்தது. இவ்வாறு 1857 பெப்ரவரி 21 ல் ஞேரமைப்பீடம் போத்துக்காலுடன் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்யுமட்டும் நிழைமை கலக்கமும் குழப்பமும் நிறைந்ததாயிருந்ததாக இருக்கிறது.

ரூந்தது. 1860 மட்டில் நடைமுறைக்கு வந்த இந்தச் சமரசம் கோவைக் குருக்கள் பணிசெய்து கொன் டிருந்த இடங்களில் கோவைப் பேராயருடைய அதிகாரத்தை ஏற்றுக்கொண்டது.

ஆயர் செமேரியா

இந்தச் சங்கடமான காலத்திலே செமேரியா அடிகள் வழிகாட்டுப் பெள்ளியாக விளங்கினார் ஆபத்தான பாறைகள் திட்டிகளைத் தவிர்த்து, நேர்நெறியில் நடக்க உதவிய தனது குரு முதல்வரை ஆயர் பெற்றக்கீனி பெரிதும் மதித் தார். தனது தேக சுகவீனம் காரணமாக தன்னைத் தொடரும் உரியையுடன் ஒரு உதவி ஆயரைத் தரும்படி அவர் ரேமைக்கு விண்ணப்பித்த போது, தனது நம்பிக்கைக்குரிய உதவியாளின் பெயரையே அப்பதவிக்கு சிபாரிசு செய்தார். தனது சபையின் பொதுமன்றக் கூட்டத்துக்குச் சென்று ஜோப்பாவில் இருந்தபோதுதான் செமேரியா அடிகள் தனது தேர்வை அறிந்தார். 1856 அகுஸ்து 20 ல் ஒலிம்பியா ஆயர் எனும் பெயரில் மார்சேல்சில் அபிசேகம் பெற்றபின், அதேத் திங்டு ஒரு புதிய போதகக் குழுவுடன் மீண்டார். ஆயர் பெற்றக்கீனி 1857 ஜூலை 26 ல் மோட்ச கைம்மாறு பெறப் போகுமுன் அவருடைய மரணப்படுக்கையில் அவருக்கு உதவி செய்ய வந்து சேர்ந்தார்.

புதிய அப்போஸ்தல பதிலாயர் தனது பரந்த பதில் விசாரணைப்பிரிவிலே கத்தோலிக்கருடைய விசவாசத்தைப் பெலப்பிக்கும் வேலையில் முனைந்தார். பிரான்சு, இங்கிலாந்து, வட அமெரிக்காவில் பெருந்தொகையான மக்களிடையே ஆன்ம புதுப்பித்தலை உண்டாக்கிய அமலமரித்தியாகிகள் சபையிலே பாரம்பரியமான அதிசயம் என பிரசங்க போதனைகளைத் தொடங்கினார். 1857 முடிவுல் ஊர்காலற்றுறைத் தீவில் பிரசங்க போதனை அப்பியாசங்களை ஆயர் செய்யியா தானே முன் விழ்று வழிநடத்தினார். மனமாற்றத்தையும் ஒப்புரவாகுதலை

ஆயர் யோ. எஸ். செமேரியா அ. ம. தி.

క్రి. వి. ఎ. రాయగౌడవు కే. తి. ఎ. రాయగౌడ

யும் போதிக்கத் தெரியப்பட்ட சில குருக்கள் பதில் விசாரணைப் பிரிவின் பிரதான மையங்களுக்குச் சென்றார்கள் வலிகாமம், திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, யாழிப்பாணம், மாதோட்டம், சிலாபம், போளவத்தை, இன்னும் வேறு இடங்களையும் முறைப்படி தரிசித்து, ஒன்று இரண்டு அல்லது அதிக மாதங்கள் தங்கியிருந்து பிரசங்கம் செய்து ஞானேபதேசம் படிப்பித்து, விவாகங்களை ஒழுங்காக்கி அசமந்தமான கத்தோலிக்கரை வேத அனுசாரைக்குக் கொண்டு நீதார்கள் இந்த பிரசங்க போதனைகளால் கத்தோலிக்கரிடையே உதித்த புது வாழ்வு புறத்தியார் மேலும் சாதகமான மனோநிலையை உருவாக்கியதால் பல இந்துக்களும் புகூருதெஸ்தாந்தரும் சத்திய விகவாசத்துக்கு மனந்திரும்பினர்.

கத்தோலிக்க கல்வியில் அவர் விசேட கரிசனை எடுத்தார். சுதேச மொழிப் பாடசாலைகள் பெருகியதோடு, பெற்றக்கிணி தொடங்கிய இரு ஆங்கில பாடசாலைகளும் பெலப்பிக்கப்பட்டன. யாழிப்பாண ஆங்கில ஆண்பாடசாலைக்கு அயர்லாந்தி லிருந்து ஆசிரியர்களை ஆயர் செமேரியா ஒழைப்பித்தார். இவர்களின் முன்னியாக 1859 ல் சகோதரர் பிறவனும், பேர்னும் வந்து சேர்ந்தனர். அடுத்த வருடம் இப்பாடசாலைக்கு அரசாங்கத்திடமிருந்து புகூருதெஸ்தாந்த முகாமைக்கீழ்மூலா ஆங்கில பாடசாலைகளுக்கு அன்கப்படும் அளவு உதவிப் பணத்தைப் பெற்றார். 1861 ல் இந்த உதவியை அகிகரிக்குமாறு பாடசாலைத் திணைக்களத்துக்குச் செய்த விண்ணப்பம் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாததால், பின்னர் இலங்கைத் திருச்சபையில் முதலிடம் வகித்த பொஞ்சின் அடிகள் தனது விமர்சன வாதத்தைத் தொடக்கிச் சமயதாபணங்களின் பாடசாலைகளுக்கு உதவிப்பணத் திட்டத்தைப் பெற்று வெற்றியீட்டினர்.

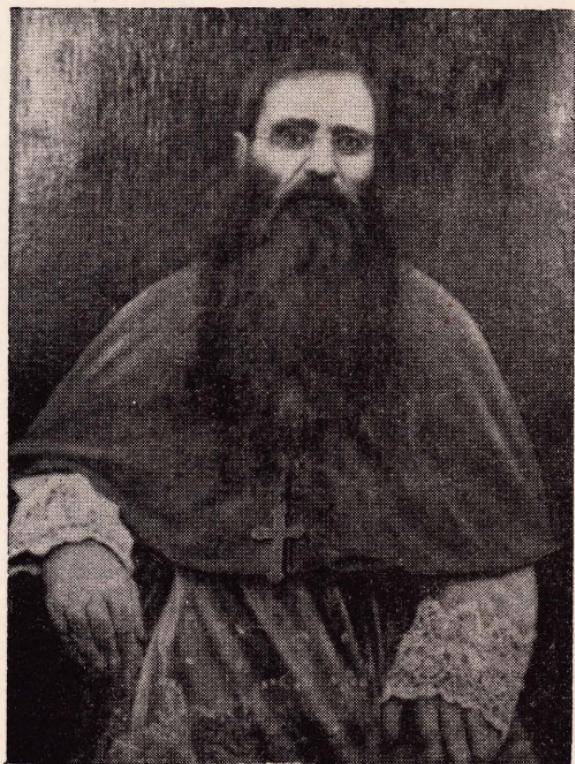
பெண்கள் ஆங்கிலபாடசாலையை போர்டோ திருக்குமீம்ப சபையார் பொறுப்பேற்றனர். தொண்டரான கண்ணியரின் முதற்குமு 1862 ல் இங்கு வந்தது. இவர்களே சரித்திரத்தில்

இலங்கை மண்ணில் அடிவைத்த முதற் பெண்துறவிகள். 1895 ல் இவர்களுடைய கண்காணிப்பில் புனித இராயப்பர் துறவற சகோதரிகள் எனும் சுதேசதுறவிகளின் சபைக்கு வித்திடப்பட்டது. திருக்குடும்ப சகோதரிகள் முந்திய வருடத்தில் தொடங்கியே பெண் அநாதைகளின் மடத்தையும் நடத்தினார்கள். ஆன் அநாதைகளின் மடமும் அதே வருடத்தில் திறக்கப்பட்டது. பொஞ்சின் அடிகள் அதை நிர்வகித்து நடத்தினார்.

திருக்குடும்பச் சகோதரிகளின் காரிகனையான கவனத்தின் மூலம் பெண்பாலாரின் துறவற சீவியத்துக்கு ஏற்பாடு செய்கையில், துறவற சீவியத்தை விரும்பும் ஆண்கள் கைவிடப்பட வில்லை 1864 ல் தானே பொஞ்சின் அடிகள் பொறுப்பில் புனித குசையப்பர் பாதுகாவலில் ஆண்துறவிகள் சபை தொடங்கப்பட்டது. இதோடு பல்வேறு இடங்களிலே சாதாரண ஆண் பெண் கிறிஸ்தவர்களுக்காகப் பக்துக் கூட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இதில் விசேடமானது யேசுவின் திரு இருதயக் கூட்டம். இது பிறவுண் சகோதரரால் தொடக்கப்பட்டு, ஆண்கள் ஆங்கிலபாட சாலையுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தது.

இலங்கையின் இரண்டாவது அப்போஸ்தலர்

ஆயர்ச்சேமேரியா வேதபோதகக் குருக்களைச் சேர்க்க பொஞ்சின் அடிகளுடன் ஐரோப்பாவுக்குப் போனதருணம் 1868 சனுரி 23 ல் இறைவனடி சேர்ந்தார். மாசில்லாமாதா தியாகிகள் சுப்யார் தமது அங்கத்தவரில் இலங்கையின் ஆயர் பொறுப்புக்கு அதிக தகுதி வாய்ந்தவரெனப் பொஞ்சின் அடிகளை அளித்தனர். இவர் மீதியா ஆயர் என்ற பெயரில் 1868 அக்டோபர் 24 ல் ரூர்ஸ் பதியில் அபிசேகம் பெற்றார். அதேவருடம் அன்றா மெலிசன் அடிகளுடன் யாழ்ப்பானம் வந்து சேர்ந்து, தனது நற்செய்திப் பணியின் வயலை மிழுமிய வழியில் ஒழுங்குசெய்ய உழைத்தார். இவர் இட்ட அத்திவாரம் தான் இப்போது யாழ்ப்பான மறைவட்டம் பெற்றிருக்கும்

ஆயர் கி. பொஞ்சீன் அ. ம. தி.

•ଶ୍ରୀ ଯୁ. ମୁ ପଂଚିଲ୍ଲାପଠି କି ଗ୍ୟାନ୍

பாரிய விருத்திக்குக் காரணம். குருமாரின் ஞானசிவியம், பதில் விசாரணைப் பிரிவின் பொருளாதார நிலை, உத்தம கதேச குருக் களை உருவாக்கல், கதேச ஆண் பெண் துறவிகளைப் பயிற்றல், ஆரம்பக்கல்வி உயர்கல்வி போன்ற உயிர்நாட்டியான விடயங்களைத் தனக்கே சொந்தமான சாதுரியத்துடன் சீராக்கினார். திறமை வாய்ந்த ஒரு தலைவன் போல அவர் தனது எழுது மேசையிலிருந்தே பதில் விசாரணைப்பிரிவு முழுதையும் பெரும் பாலும் வழிநடத்தினார். முதல் 6 மாதங்களில் தனது உடன் போதகருக்கு அலுவல்கள் பற்றிய 18 மடல்களும், முதல் 2 வருடங்களில் அவர்களுடைய பணிகளில் அவர்களை உற்சாகப் படுத்தி உதவி அளித்து வழிகாட்டச் சுமார் 200 கடிதங்களும் வரைந்தாரென்று தெரியவந்துள்ளது.

அவருடைய வேலை வழிகாட்டுதலுடன் மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. 1869ல் அவர் தனது பதில் விசாரணைப் பிரிவில் இன் நேரு பிரசங்க போதனைத் தொடரைத் தொடங்கினார். இதின் பலன் ஆயர் செமேரியா காலத்தில் கிடைத்ததிலும் அதிகமான ஆன்ம அறுவடை அளித்தது. ஆயரின் பங்குத் தரிசிப்பெல்லாம் ஒரு சிறு பிரசங்க போதனையின் சந்தர்ப்பமாயின. உண்மையான போதகரின் பண்புடன் அந்நாட்களிலே கோவி வின் பெயராலிருந்த பரிதாபமான கொட்டில்களிலே தங்கி ஞானே பதேசம் படிப்பித்தல், பிணக்குகள் விசாரித்தல் போன்ற பல பங்குவிசாரணையின் கடமைகளை முன் விண்று செய்ய அவா தயங்கியதில்லை.

ஆயர் பொஞ்சினின் ஆட்சிக்காலத்திலேதான் தியானசபையாரின் காலமுதல் கோயிலுக்குப் பதிலாயிருந்த கொட்டில்களைக் கல்லும் சாத்தும் கொண்டு கட்ட முறையான முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. திருக்குடும்ப மடத்தக்குரிய சட்டாங்கள் ஆயர் செமேரியா காலத்திலே தொடங்கி 1870ல் முடிந்தன. ஆயர் இல்லமும் 1872ல் குடிபுகத் தயாராகியது புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியென்றாறிய யாழ்ப்பான ஆண்கள் பாடசாலையின்

பரந்த கட்டடங்கள் 1881ல் தொடங்கின. கொழும்புத்துறை அநாதைமடம் புதிய கட்டடங்களைப் பெற்றது. கட்டடத் தொடங்கிய பல கோவில்கள் முடிக்கப்பட்டன. வேறு கோவில்கள் புதிதாகத் தொடங்கப்பட்டன.

1875ல் ஏற்பட்ட விசபேதி நோயும் அதைத் தொடர்ந்து பெரும் பஞ்சமும் துன்பறும் பக்கள்மீது ஆயர் பொஞ்சீன் கொண்ட அனுதாபம் கருணையை வெளிக்காட்டச் சந்தர்ப்பங்களாய்ன. பயங்கரமான பெருவாரியால் நலிந்தவர்களுக்கு உதவி செய்யும்படி அவர் பதில் விசாரணை பிரிவின் பணத்தைச் செலவிட்டதோடு, ஐரோப்பாவிலும் தண்டல்செய்து வழங்கி னார். துன்பறும் சோதனையும் நிறைந்த அரநாட்சளில் குருமாரின் பரித்தியாசமும் ஆன்மவாஞ்சையும் இயற்கைச் சக்திக்கு மேலானதாயிருந்தது. பிறமதத்தவர்கள் இதைக்கண்டு மெச்சிப் போற்றினார்கள். இதற்காக அரசாங்கமும் பகிரங்கமாக நன்றி கூறியது. போதக ஒருக்களின் பிரதிபலன் கருதாத பிறரன்பை அனுபவத்தினால்நித்து பின்னர் திருச்சபையில் ஞானமுழுக்குப் பெற்ற சுமார் 1000 இந்துக்களுக்கு இந்தப் பஞ்சம் ஒரு யறை முகமான ஆசியாயமைந்தது. இந்த மனந்திருப்புதல்களால் இந்துக்கள் வாழும் பகுதிகளில் மூன்று கோவில்கள் புதிதாகத் தோன்றின. சந்திரசேகரா, விற்றன் அடிகளாரின் பெயர்கள் அந்தப் பரிட்சை நாட்களின் சரிதையில் ஒளியுடன் மிளிர்கின் றன், விற்றன் அகள் அரைநூற்றுண்டாவாகச் சமூகசேவையை செய்து பிரபலம்பெற்று விளங்கினார்.

சமய தாபனக்கல்வி தேசத்தின் விவாகசட்டங்கள் வியாதிக்கும் அழிவுக்கும் காரணமாயிருந்த இந்தியா கலியாட்களை மாதோட்டமுடாகச் செல்வத்தை பாற்றுதல் போன்றவை களில் ஆயர் பொஞ்சீன் அரசாங்கத்துடன் பேணப்போர் செய்து பெற்ற முழுவெற்றிபோ குறைவெற்றியோ முழு இலங்கைத்தீவுக்குமே நன்மை அளித்தது. கத்தோலிக்க குருமடம், அச்சக்கூடம் எனும் இரு பிராதான தாபனங்களுக்காக இந்தக் கத்தோலிக்க முன்னேற்றத்தின் தீரனுக்கு யாழ்ப்பாணம் கட

ஆயர் தி. அ. மெலிசன் அ. ம. தி.

.ଶ୍ରୀ .ଯୁ .ମେ ପଂକତିଯାତ୍ରି .ମୁ .ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର

மைப்பட்டுள்ளது: கத்தோலிக்க குருமடம் முதன்முதலாக 1869ல் தாபிக்கப்பட்டது; அச்சுக்கூடமோ இருவருடங்களின் மீண்டும் நிறுவப்பட்டது. யாழ்ப்பானைக் கத்தோலிக்க பாதுகாவலன் ஆங்கில தமிழ் இருவார இதழாக 1876ல் வெளிவரத் தொடங்கியது.

தொடக்கத்திலிருத்தே அமலமரித் தியாகிகள் தங்கள் மரபான திட்டப்படி கே மாதாவின் பக்தியை பதில்விசாரணைப் பிரிவில் ஆழமாக்க முயன்றார்கள். தேவதாய் மேலுள்ள விசேட பக்திதான் பிறநாட்டுப்போதகர் சபையற்சேர்ந்திருந்த பொஞ்சீன் அடிகளை இலங்கையிலே அமலமரித் தியாகிகள் சபையிற் சேரத் தூண்டியது. இந்தப் பக்தியின் தீவிர தூதுவனுக்கே இப்போது ஆயர் பொஞ்சீன் விளங்கினார். இன்று முழு இலங்கைக் கும் யாத்திரைத் தலமாக விளங்கும் மாதாவின் சேத்திரமான மடுப்பதி சென்ற நூற்றுண்டின் மத்தியில் பலகிராமங்கள் அப்போஸ்தல பதில் ஆயரை எதிர்த்துப் பிரிந்துபோனதால் மறக்கப்பட்டுக் கிடந்தது. பொஞ்சீன் அதை மீண்டும் பிரபலப்படுத் தினார். வருடாவருடம் பல்லாயிரக்கணக்கான பக்தர்களைக் கவரும் அழகிய ஆலயத்தின் அத்திவாரக் கல்லீல ஆயர் பொஞ்சீன் 1872ல் நாட்டினார். 4 வருடங்களின்பின் தனது பிள்ளைக்குரிய அங்கு முரியாத்தைக்கு அடையாளமாக மடுமாதாவின் புது மையான சுருவத்தின் சிரசிலே சித்திரச் சிறப்புடன் சோபை சொலிக்கும் அரியபல இரத்தினைக் கற்களால் இழைக்கப்பெற்ற தங்க முடியைச் சூட்டினார்.

ஆயர் மெலிசன்

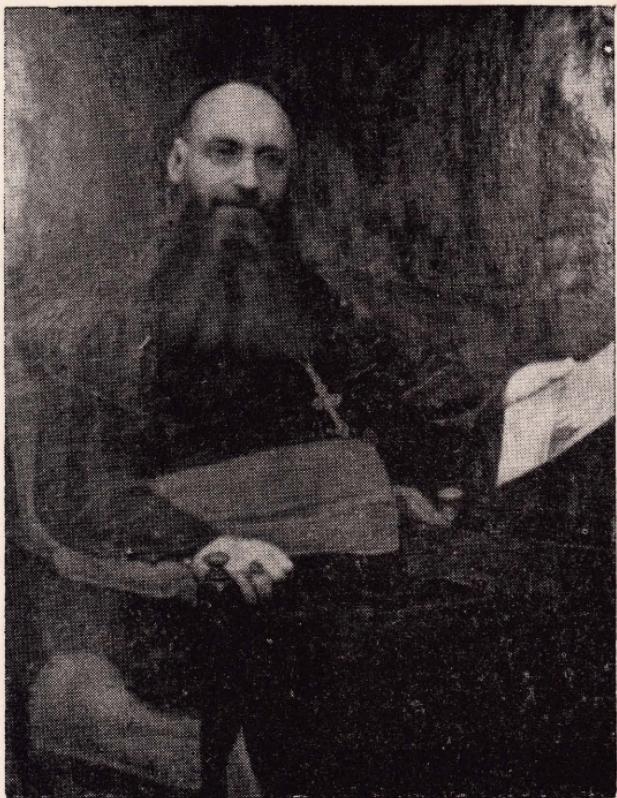
1883ல் பரிசுத்த தானம் இலங்கைத்தீவை 3 பதில்விசாரணைப் பிரிவுகளாகப் பிரித்து, முன் இருந்த கொழும்பு யாழ்ப்பானத்துடன் கண்டியையும் உண்டாக்கியது. கொழும்பு அப்போஸ்தல பதில் ஆயர் பஞ்சானி புதிதாக உண்டாக்கப்பட்ட பதில்விசாரணைப் பிரிவை தனது சிலவேள்றர் சபை இத்தாலிய போதகருடன் பொறுப்பேற்க, ஆயர் பொஞ்சன் சில அமல

மரித்தியாகிகள் சபைக் குருக்களுடன் கொழுப்பின் வெற்றி டத்தை நிரப்பினார். 1880 மலூவரி 25ல் அபிசேகமாகி ஆயர் பொஞ்சினுக்கு உதவி ஆயராயிருந்த ஆயர் தியோபிலஸ் அன்றா பெலிசன் யாழ்ப்பாணத்துக்குப் பொறுப்பானார்.

கத்தோலிக்க வாழ்வில் இலங்கையின் வளர்ச்சியை உணர்ந்தாற்போலும் ரேமைப்பீடிடம் 1886 செப்ரெம்பர் 1ல் இலங்கையிலே ஆயர்கும் ஆட்சியைத் தாபித்தது. அதில் பொஞ்சின் ஆண்டகை கொழும்பு பேராயராகவும், மெலிசன் ஆண்டகை யாழ்ப்பாண ஆயராகவும், பஞ்ஞானி ஆண்டகை கண்டி ஆயராகவும் மாறினார்.

ஆயர் பொஞ்சின் யாழ்ப்பாணத்தை விட்டுப்போனபோது வடமாகாணத்தில் 179 கோவில்களும் 33626 கத்தோலிக்கரும் 3 ஆங்கில 2 துவிபாசை 46 சுயபாசைப் பாடசாலைகளில் 948 பெண்களைங்க 3639 மாணவரும் இருந்தனர். இந்த எண்கள் பிரயாசையின் அளவை உரைக்கின்றன. எண்ணிலும் எழுத்தி லும் பொறிக்கழுத்யாத விழுமிய ஆக்கமொன்று யாழ்ப்பாணத்துக்கு இந்த ஆயர்மகான் அளித்தார். அதைத் தீவின் தலைநகரிலும் மேலும் பரப்பப்போனார். அதுதான் அவர் கத்தோலிக்கருக்குப் பெற்றுக்கொடுத்த தகைமை. டச்சுக்காரரின் தண்டனைக் காலமுதல் யாவரும் அவர்களைப் புறக்கணித்தனர். இப்போது அவர்கள் தலைநிமிர்த்து வல்லமையுடன் நின்றனர். ஆயர் பொஞ்சின் ஆழமாயும் உறுதியாயும் அத்திவாரமிட்டார். அவரைத்தொடர்ந்தோர் அதின்மேல் கட்டியேழுப்ப வேண்டியது தான்.

இது ஆயர் மெலிசனின் குறுகிய 10 வருட ஆட்சியைச் சுருக்கிக் கூறுகிறது. 1893ல் பேராயர் பொஞ்சின் இறந்தபோது மெலிசன் கொழும்புக்கு போராயராக மாறிப்போனார். இவர் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத் திருச்சபை வான் நோக்கி வளர்ந்தது. அந்நாட்களிலே யாழ்ப்பாணத்தில் மிகப் பெரிதாயிருந்த புனித பத்திரிசியார் கல்லூரிக் கட்டங்கள் முடிவுபெற்றன. புனித மாட்டனார் குருமடத்தின் எழி லுடன்

ஆயர் கெ. யூலன் அ. ம. தி.

• இ . ய . ஒ ஸ்ரீ . கி ஸ்ரீ

உயர்ந்து பரந்து தோன்றும் கட்டட அடுக்குகள் தொடங்கி முடிவு பெற்றன. யாழ்ப்பாணக் கத்தோலிக்க நூலகம் தாபிக் கப்பட்டது. பல பக்திச் சபைகள் தொடங்கப்பட்டன. மறை வட்டத்தின் எல்லாச் சமூகங்களிலும் ஞானச்சீவியம் இளமை வளத்துடன் வளரலாயிற்று.

ஆயர் யூலனின் ஆளுகை

கத்தோலிக்க சீவியம் வளர்ந்து பரந்தது ஆயர் என்ற யூலனின் நீண்ட ஆட்சியின்கீழ் அதிகம் தெளிவாகத் தெரிந்தது. இவர் 1893 அக்டூஸ் 24ல் அபிசேகம் பெற்றார். அதே வருடத் தில் பாப்பிறை 13ம் சிங்கராயர் இலங்கையிலே இருவேறு மறைவட்டங்களை உருவாக்கினார். திருக்கோணமலை கீழ்மாகா ணத்தையும் வடமத்திய மாகாணத்தின் தம்பன்கடவைப் பிரி வையும் கொண்டது, காலி தென்மாகாணத்தையும் சபரகம மாகாணத்தையும் அடக்கியது. கொழும்பு மறைமாவட்டம் தெற்கிலே இழந்த பரப்பை ஈ செய்ய யாழ்ப்பாணம் தனது தென்பகுதிகளை இழக்கவே டியதாயிற்று. யாழ்ப்பாண மறை வட்டத்தின் புதிய எல்லை வரையறை 1895லேதா அமுலா னது. அப்போது இங்கு 209 ஆலயங்களும் 39,672 கத்தோ லிக்கரூம் 4 ஆங்கில, 88 சுதேச பாடசாலைகளில் 1418 பெண் களாடங்க 5146 மாணவரும் இருந்தனர். யூலன் ஆண்டவரின் 25 வருட பரிபாலனத்தின்பின் 238 கோயில்களும், 55,962 கத்தோலிக்கரூம், 111 சுதேச பள்ளிக்கூடங்களும், 1 துவிபாசா, 8 ஆங்கில பாடசாலைகளில் 300 பெண்களாடங்க 1000 ன் மேலான மாணவரும் எண்ணப்பட்டனர்.

இக்காலத்தில் யாழ்ப்பாண மறைவட்டம் கணிசமான முன்னேற்றமடைந்தது. ஆயர் யூலன் போதகப்பணியிலே பிர சித்தி பெற்றவர். மறைப்பணி ஆவலிலே அவர் தனது குருக்களுக்கு மாதிரியாகி, போதிப்பதிலும் பாவஅறிக்கை கேட்பதி

லும், மறு சாதாரண பணிகளை நிறைவேற்றுவதிலும் இருவரின் வேலையைத் தானே தனியச்செய்து விளங்கினார். பழைய பிரசங்க போதனைகளைத் திரும்பவும் திட்டமிட்டு, மறைவட்டத் தின் பலபகுதிகளிலும் இவ்விசேட ஞானுப்பியாசங்களைத் தொடராகப் போதித்ததின் மூலம் அநேகருடைய ஞானச்சீவியத்தைப் புதுப்பித்தார். இவைகளைத் தொடர்ந்து புதிய பக்திச் சபைகள் ஒவ்வொரு பங்கிலும் தொடங்கி ஞானச்சீவியத்தை இயக்கி கிறிஸ்தவ பண்பை வளர்த்தன. 1901ல் பாஸ்காக் கடமையை நிறைவேற்ற, உருவான பங்குகளில் போலக் காலவரையறை செய்ததால், அநூட்சாதனங்களை அடிக்கடி பெறும் பழக்கமுண்டாகிக், கண்டவர் மெச்சமளவுக்கு விருத்தியடைந்திருக்கிறது. அந்நாள்முதல் பட்டணப் பங்குகளில் தொடங்கிய தபச்கால ஞானெடுக்கங்கள் இப்போது வேறு பலபங்குகளுக்கும் பரவிப் பலன்விக்கின்றன.

மாதோட்ட மன்னர் பிரிவினைகாரர் திரும்பியது

ஆயர்பீடம் இலங்கையிலே தாபிக்கப்பட்டதோடு கோவைப் பேராயரின் விசேட ஆதிக்கமும் இங்கு அழிந்தது. ஆனால், அல்வாறேஸ் எனும் பிரிவினைக்குரு சில ஏமார்ந்த இல்லத்தாருடன் “ரேமையுடன் தொடர்பில்லாத கத்தோலிக்க குருவின்கீழ் ஒரு சுதந்திர கத்தோலிக்க விசாரணைப் பிரிவை” தொடக்கினார். 1886 மட்டும் மாதோட்டம் மன்னரில் கோவை அதிகாரத்திலிருந்த அதிகமான பங்குகளை (கொழும்பிலும் 2 கோவில்களை) அடுத்த ஆண்டில் தன்வசப்படுத்திக்கொண்டார். இலங்கையிலிருந்த சில நல்ல கோவைக்குருக்கள் வெறுப்புடன் இங்கிருந்து அகன்றனர். அல்வாறேஸ் “கோவை, இந்தியா, இலங்கையின் பேராயர்” என்ற புனைபெயருடன் தான் திருநிலைப்படுத்திய குருக்கள் எனும் சிலஆட்களுடன் குழப்பத்தை யும் பிரிவினையையும் பரப்பினார்.

இக்கொடிய இடற்றை நீக்க யாழ்ப்பாண ஆயர்கள் பெருமுயற்சி செய்தபோதிலும் பிரிவினை 15 வருடங்களாகத்

தொடர்ந்தது. தவறிப்போன ஆடுகளைத் திரும்பவும் மந்தை யிலே சேர்க்க ஆயர் யூலன் அதிக ஆவலுடன் உழைத்தார். 1902 மே மாதத்தில் அவர்கள் திரளாகத் திரும்பியபோது அவர் பெரிதும் மகிழ்ந்தார். மாதோட்டத்திலும் மன்னரின் பிரிவினைக்கோட்டையான பள்ளிமுனையிலும் சுமார் 2000 ஆண் மாக்களைத் திருச்சபையில் மீண்டும் ஏற்றுக்கொண்டார்.

மடுவும் மற்றைய யாத்திரைத் தலங்களும்

ஆயர் யூலன் காலத்தில் கிறிஸ்தவ பண்பின் உரைகல்லான தேவமாதாவின் பக்தி பெரிதும் வளர்ந்தது. 1622 செப்ரெம்பர் 8 ல் திருச்சபையும் அரசாங்கமும் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை தேவமாதாவுக்குப் பகிரங்கமாக அரப்பணித்த நாள்முதல் யாழ்ப்பாண மக்கள் தேவதாய்மீது விசேட பக்தி கொண்டிருந்தனர். எனினும் ஆயர் யூலன் காலத்தில்போல அவ்வரசி மட்டில் அன்பும் பற்றுதலும் வெளித்தோன்றவில்லை. அவருடைய திருநாட்கள் பக்தி ஆடம்பரத்துடன் கொண்டாடப் படத் தொடங்கின. அவருடைய பெயர்கொண்ட ஆலயங்களிலெல்லாம் மே மாதம் நாளாந்த பக்திமுயற்சிகளால் விளங்கியது. மடுப்பதியிலேதான் மாதாவின் பக்தி விசேட சிறப்புப் பெற்றது. ஆயரின் உருக்கமான பக்தி பழைய சேத்திரத்துக்குப் புதிய மெருகூட்டியது. “வனத்து விநோதம்” ஆக விளங்கும் அகன்றுயர்ந்த ஆலயத்தை முடித்து அலங்கரித்தார். வருடாந்த திருநாட்களில் தானே தலைமை வகித்து, நவநாட்களின் மாலை வழிபாட்டிலே பிரசங்கமும் செய்தார். வருடாவருடம் பக்தர்களின் தொகை அதிகரித்து யூலை 2ம்நாள் விழாவின்போது இலட்சமளவிலே எட்டியது. பெருநாள் ஞாபகம் மறக்கமுடியாத காட்சியாயிருந்தது. கத்தோலிக்கர், பல தினிசான புரோத்தெல்தாந்தர், இந்துக்கள், புத்தர், மகமதியர், பூதங்களை வணங்கும் மனைப்பயர் எவ்வளரும் தேவமாதாமுன் பணிந்து தங்கள் வித்தியாசங்களை மறந்து ஒன்றித்து மன்றாடினர். ஆன், பெண், சாதி, குலம் என்ற பேதங்கள் பாராது

இலங்கையர் யாவரும் தங்கள் நேர்த்திகளை மாதாவுக்குச் செலுத்தினர். பலவருடகாலமாகக் கடைசிநாளில் இடம்பெற்ற விருந்தில் ஒருமிக்க இருந்து உணவு அருந்தினர். பல்லாயிரவர் பாவுஅறிக்கை செய்தனர். பல கடும்பாவிகள் மனம்மாறி மன்னிப்பருள்பெற்று மடுமாதாவின் பாத்தில் புதுவாழ்வு கண்டனர். பலநாறு பிறமத்தவர் மனந்திரும்பும் ஏவுதலைப் பெற்றனர். சிலர் ஆயத்தம்செய்தபின் வந்து சேத்திரத்தில்தானே திருச்சபையிலே சேர்க்கப்பட்டனர்.

மடுமாதா பக்தி வழிந்து பாய்ந்த காரணத்தால் 1895 மட்டில் யாழ்ப்பாணமாவட்டத்தில் சின்னமடு தொடங்கியது. வருடமுழுவதும் யாத்திரிகள் அங்கு போகிறார்கள். அகுஸ்து 5 திருநாளில் சுமார் 20,000 பக்தர்கள் அங்கு திரண்டு வருகின்றனர்.

வேறுபல மாதாவின் சேத்திரங்களும், மறுபுனிதரின் தலங்களும் யாத்திரிகளைக் கவர்கின்றன. இவற்றில் புனித யாகப்பர் தலமான கிளாலி பிரசித்தி பெற்றது. போத்துக் கேயர் காலமுதல், ஒல்லாந்தர்கீழ் மனிதனிமைக்காகவும் சமயசுதந்திரத்துக்காகவும் கத்தோலிக்கர் துண்புற்ற காலந்தவிர, ஏறக்குறைய 300 ஆண்டுகளாக இத்தலம் இயங்கி வருகிறது.

பல்வேறு தாபனங்கள்

குருக்கள் துறவிகள் பிறர்நல்சேவைத் தாபனங்களில் அதிக முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. புனித மாட்டனூர் குருமடம் பல குருக்களைப் பயிற்றி எடுத்தது. ஆயத்தமாணவர் படித்த கல்லூரியும் கல்வித்தரத்தில் உயர்ந்து வளர்ந்தது. உயர்மாண வர் படிப்பின் பலதுறைகளில் ஆழக்கற்றவர். சத்திய ஒழுக்க வேதநூல்கள் கற்பிக்கத் திறமைவாய்ந்த ஆசிரியர்களைப் பெற்றனர். திருச்சபைச் சரித்திரம், வேதாகமம், போதனைவித்தை போன்றவை தெரியப்பட்ட குருக்களால் விளக்கப்பட்டன,

1907ல் உயர்மாணவரைத் தலைநகரில் புனித பேணேட் குருமடத் துக்கு அனுப்புவது ஆதாயமென முடிவுசெய்தனர். இதனால் அவர்கள் அதேக் குருத்துவ மாணவருடன் பழகவும் அதிக வச திகள்கொண்ட தாபனத்தின் உதவிகளைப் பயன்படுத்தவும் கூடி யதாயிருந்தது.

திருக்குடும்பமடம் அந்நாட்களிலே செழித்து விளங்கியது. திறமையுடன் நிர்வகிக்கப்பட்ட ஆங்கில பாடசாலையும் விடுதியும், தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடமும், நிறைந்திருந்த அநாதைகளின் விடுதியும், வளர்ந்தவர்களின் தொழிற் பாடசாலையும், இதர ஆக்கப்பணிகளும் அங்கு இயங்கின. 1906ல் சுதேச சகோதரி கள் திருக்குடும்பச் சபையின் கிளையாகி, இளவாலையில் நவசந்தியாச இல்லம் தொடங்கினர். ஆயர் யூலனின் உதாரகுணத் தின் சின்னமாக அதின் கட்டடத் தொடர் தோண்றுகிறது. அவர்களின் தொகை 1918ல் 77 ஆக உயர்ந்தது. 7 புதிய தளங்களில் மடங்களும் தாபிக்கப்பட்டன.

1893ல் 5 உறுப்பினரைக் கொண்டிருந்த புனித சூசைய்ப்பர் சகோதரர் சபை 1918ல் 7 மடங்காக வளர்ந்துவிட்டது. ஆங்கில படிப்பின்மூலம் அவர்களுடைய கல்வித்தரம் உயர்ந்தது. புதிய அங்கத்தவரைச் சேர்க்க 1914ல் ஆயத்தமாணவர் இல்லம் தொடங்கப்பட்டது. கொழும்புத்துறைக்கு வெளியே 6 புதிய இல்லங்களும் திறக்கப்பட்டன. அவர்கள் நடத்திய ஆங்கில சுதேச பாடசாலைகளின் தொகை பெருகியது மறைவட்டத்தின் கல்வித்திட்டத்துக்குப் பேராதாரவாயிருந்தது.

யாழிப்பாணம் திருக்குடும்பமடத்தில் பெண் களின் அநாதை இல்லம்பற்றி முன்னர் சொன்னேம். இலங்கையின் பழைய தலைநகரான அனுராதபுரத்தில் 1897ல் ஒரு புதிய மடம் திறக்கப்பட்டது. மூன்று வருடங்களின்பின் அநாதைகளில்லமும் தொடங்கியது. கொழும்புத்துறையில் ஆண்களின் அநாதை இல்லம் பல சுதேசபாடசாலை ஆசிரியரையும் கைத்

தொழில் ஆசான்களையும் பயிற்றியது. சல்வித்தரம் குறைந்த மாணவருக்காக இதன் கிளையோன்று 1901ல் மூல்லைத்தீவிலே திறக்கப்பட்டது.

மறைவட்டத்தின் அன்புப்பணித் தாபனங்களிடையே இளம் சுருட்டுத் தொழிலாளருக்காக தவத்திரு குருசோ சகோ தரர் (யாழ்ப்பாணத்து டொன் பொஸ்கோ எனப் பெயர் பெற்றவர்) தொடக்கிய பந்தியைக் குறிப்பிடாதிருக்க முடியாது. வேலை முடிந்தபின் கருத்தின்றித் தெருவழியே திரிந்த சில வாலிபரை 1899ல் ஒன்று சேர்த்து விளையாட்டிலும் படிப்பி லும் ஈடுபடுத்தினார். மெஸ்ல மெல்லப் பல சுருட்டுக்காரர் வந்துசேர முயற்சி வலிமை பெற்றது. ஒழுக்கவீனர் எனப் பழிக்கப்பட்ட பஸர் எடுத்துக்காட்டான் இளைஞராகி மற்றவர் களையும் நல்வழிப்படுத்துவாராயினர். இதில் நாற்றுக்கணக்கா ஞேர் சேர்ந்து நன்மாதிரி காட்டியதால் யாழ்ப்பாணத்துக் கடற்தொழிலாளருக்கும் தவத்திரு மனுவல் சகோதரர் ஒரு கூட்டம் தொடங்கினார்.

குருசோ சகோதரரின் பந்தி வேரெரு அன்புப்பணியை யும் தொடக்கியது. புனித வின்சென் டி போஸ் கபையும் அதோடு சேர்ந்த மதுவிலக்கு அணியும், வேறு ஊழியங்களும் தொடர்ந்தன. இவ்வித கூட்டங்கள் நாவாந்துறையிலும், புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியிலும் உண்டாயின.

யாழ்ப்பாணக் கத்தோலிக்க சபா வேரெரு தேவையைப் பூர்த்திசெய்தது. புனித குசையப்பர் நூலகத்தின் 25 ம் வருடத்தில் அதன் விரிவாகவும் நிறைவாகவும் அது 1909 செப் ரெம்பர் 8 ம் நாள் தொடங்கியது. காலகதியில் அது இலங்கைக் கத்தோலிக்க ஒன்றியத்துடன் இணைந்தது. 1910ல் அனுராதபுரத்திலும், அடுத்த ஆண்டு மன்னரிலும் இதுபோன்ற சபாக்கள் தொடங்கின.

உயர் கல்வி

ஆயர் யூலன் தனது மறைவட்டத்தில் 6 புதிய ஆங்கில பாடசாலைகளைத் தொடக்கினார். அவர்காலத்தில் புனித பத்தி ரிசியார் கல்லூரியில் உயர்கல்வி மேன்மையடைந்தது. வித்தியா விற்பன்னரான பற்றிக் டன் அடிகளும், முற்போக்குவாதியும் செயல்வீரருமான காள்ஸ் மத்தியுஸ் அடிகளும் அதிபராயிருந்து இக்கல்லூரியை வடக்கிலே முதல்வரிசைக்குக் கொண்டு வந்தார் கள். விசாலமான வகுப்பறைத் தொடரும், விஞ்ஞான கூடங்களும் கட்டப்பட்டதோடு, மறுகட்டாங்களும் ஏதுப்பிக்கப்பட்டன. 1914 ல் புதிய வகுப்பறைகள் ஆசிரியர் தங்குமிடம் போன்றவைக்கு ஒரு பாரிய அத்திவாரமிடப்பட்டது. ஜோரைப் பிய யுத்தத்தால் வேலை நிறுத்தப்பட்டு வெளிப்பான வேலையைக் காத்திருந்தது.

கல்லூரியின் ஆன்மீகவாழ்விலும் திருப்திகரமான முன் ணேற்றமுண்டு. மாணவருக்குப் பலிப்புசை வேலையில் விசேஷ போதனை, கிழமைநாட்களிலும் ஞாயிறுதினமும் ஞானேபதேசம், வருடாந்த ஞானேகூக்கம், நற்கருணைவிரன் போன்ற பக்திக்கூட்டங்கள் மூலம் அருட்சாதனங்களின் பாவினை, இவைகள் வழியாகப் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி நாட்டின் கத்தோலிக்க இளைஞரைப் பயிற்றும் சிறந்த நாற்றுநிலமாக விளங்கிறது.

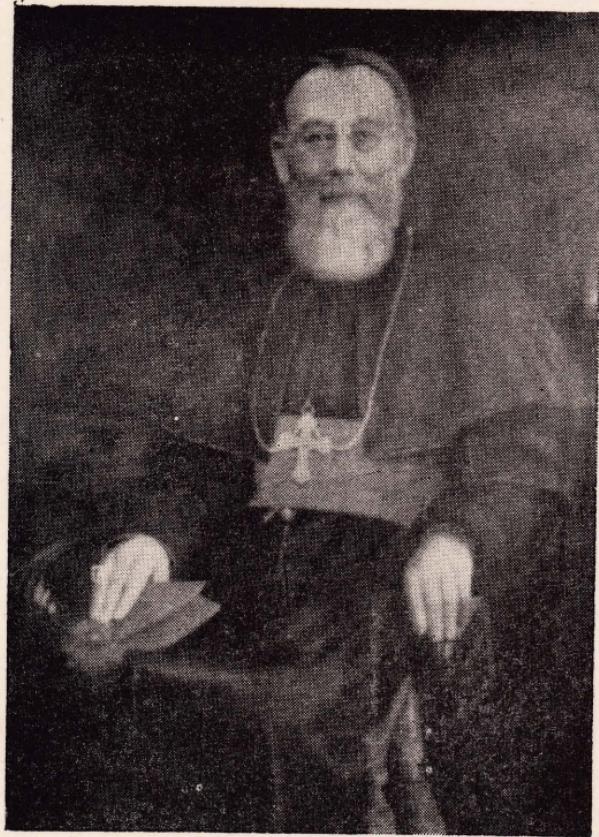
கத்தோலிக்க அச்சகம்

ஆயர் பொஞ்சீன் தாபித்த அச்சகம் 1893 ன் பின் பெருமளவுக்குக் கிறிஸ்தவ அறிவைப் பரப்பப் போதகர்களுக்கு உதவியிருக்கிறது. 1894 மட்டும் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் வெளியான யாழ்ப்பாணக் கத்தோலிக்க பாதுகாவலன் பிரிந்து, ஆங்கிலபகுதி 1905 லும், பின்னர் 1914 லும் பெருப்பிக்கப் பட்டது. இருவார் இதழாயிருந்த தமிழ்ப்பதிப்பு 1912 முதல் வார இதழாக வெளிவந்தது.

பள்ளிக்கூடப் புத்தகங்கள், உத்தியோக வெளியீடுகளோடு பெருமளவு கத்தோலிக்க இலக்கியம் விசேடமாகத் தமிழில் 1893 முதல் அச்சேறின. 1918 மட்டாகப் பெரிதும் சிறிது மாக போதனை, பக்தி, சரித்திரம், விவாதம்பற்றிய 175 புத்தகங்கள் சிறுநால்கள் இங்கு வெளிவந்துள்ளன. கொழும்புத் துறை கைத்தொழிற்கழக அமுத்தகமும் தமிழ்ப் பத்திரிகை ஆசிரியரும் நூற்பதிப்பாளருமான ஒரு கத்தோலிக்கர் அச்ச வெலியில் நடத்திய அச்சக்கூடமும் அதேகாலத்தில் 75 கத்தோலிக்க பிரசரங்களால் நாட்டை வளப்படுத்தின.

அறியாதாருக்குத் தாது

ஆயர் யூலன் ஆளுகையின் வேறொரு விசேட சம்பவம் மறைவட்டத்தில் வாழும் பெருந்தொகையான பிறசமயத்தாரிடையே புதிய போதனை மையங்களைத் தாபித்ததாகும். யாழிப்பாணம் போத்துக்கேயீன் கீழ் முழுவதும் கத்தோலிக்கரானபின் அப்போது 9 பேருக்கு ஒருவரே கத்தோலிக்கராயிருந்தனர். போதக குருக்களின் முயற்சியால் இடைக்கிடை சில இந்துக்கள் மனந்திரும்பியதோடு திருப்தியடையாது விகாச ஒளியை நாட்டின் மூலை முடுக்குகளுக்குக் கொண்டு செல்ல ஆயர் யூலன் திட்டமிட்டார். இதற்காக அவர் ஒரு குருவைச் சிறப்பாக நியமித்து, இயன்ற இடமெல்லாம் நற்செய்தி பரப்பும் மையங்களைத் திறக்கப்பணித்தார். 1898 முதல் 1918 மட்டாக 20 புதிய நடுநிலையங்கள் நிறுவப்பட்டு, 2000 புதுக்கிறிஸ்தவர்களும், பலநூறு ஆயத்தக்காரரும் சேர்க்கப்பட்டனர். இவ்விடங்களின் ஆலய திருநாட்காலங்களில் நடக்கும் பிரசங்கங்களின் பயனுக்க் கிறிஸ்தவர்களைல்லாதோர் கொண்டுள்ளதப்படிப்பிராயங்கள் நீக்கப்பட்டு, நேர்மனமுள்ளோர் விகாசத்தையேற்க வழித்திறக்கப்பட்டது. அச்சிட்ட வார்த்தையும் இவ்வேலையிற் பெரிதும் பயன்படலாயிற்று. சுதேசமொழியில் வெளிவந்த கத்தோலிக்க பிரசரத்தொடர் இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் முதன்முதலாக வாய்மொழிக்கெட்டாத பல்லாயிரம் இந்துக்களுக்கு அவுடதமாக அமைந்தது.

ஆயர் யூ. அ. புரே அ. ம. தி.

କି . ଯ . କୁମାର . କୁମାର

ஆயர் புரே

1919 பெப்ரவரி 7-ல் ஆயர் யூன் இறைவண்டி சேர்ந்த போது யூனியன் அன்றா புரே அடிகள் யாழ்ப்பாண மறைவட்ட ஆயராகத் தெரியப்பட்டார். இவர் 1920 பெப்ரவரி 15-ல் கொழும்பிலே அபிசேகம் பெற்றார். கொழும்பு மறைமாவட்டத்திலே பல பதவிகளிலும், விசேஷமாக நெடுங்காலம் பொதுமுகாமைக் குருவாகவும் சிறப்புடன் பணிபுரிந்த புதிய ஆயர், வட மறைவட்டத்திலே பெருஞ்சித்தி எய்துவாரென எதிர்பார்க்கப்பட்டது. அவர் ஆட்சிபுரிந்த குறுகிய முன்று வருடாலம் அவருடைய தகுதியை நிருபித்துவிட்டது.

ஜோரோப்பிய யுத்தத்தின் விளைவாக நட்டப்பட்ட மறைவட்டத்தின் பொருளாதாரத்தைச் சீர்ப்படுத்துவதே ஆயர் புரே பதவிக்கு வந்ததும் கையாண்ட முதற் கருமமாகும். மறைவட்டத்தின் பொருளாதார நிர்வாகத்திலே பல திருத் தங்களைப் புகுத்தினார். பங்குகளிலே ஆன்ம விசாரணையின் பலனைக் கணிக்க வரையறையான விபரங்களைத் திரட்டித் தான் அவற்றைப் படித்துப் பெறுமதிவாய்ந்த அறிக்கைகளை வரைந்தார்.

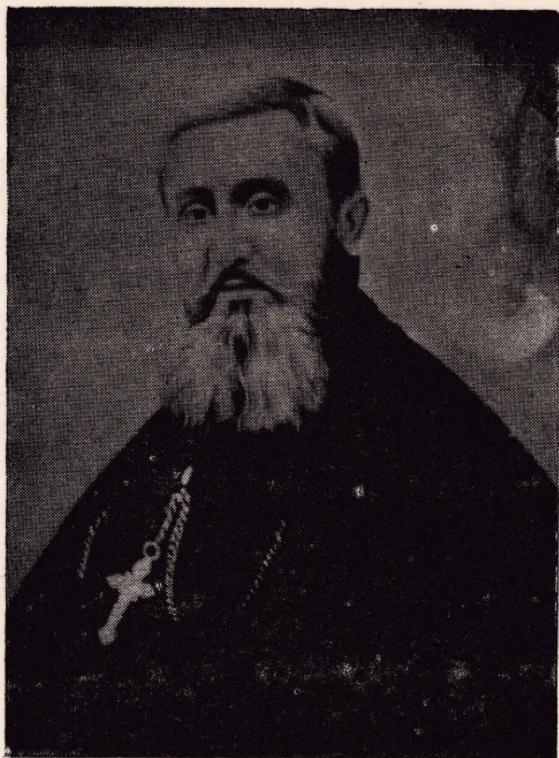
எழுத்து மேசையில் பலமன்னேரம் உழைத்ததுபோலவே விசாரணைப் பிரயாணங்களிலும் கரிசனையெடுத்தார். குருமடம், கல்லூரி, ஆற்றங்களைப்பகுதியிலும் உற்சாகமும் பெற்றன. அவர் முன்மாதிரியான திருச்சபை ஊழியனும், அறிவு நிறைந்த ஆசானும், ஆவலுள்ள துறவியுமாய் விளங்கினார். அச்சப்பிரசர மறைப்பணியிலும், இலக்கிய இயக்கத் திலும் இலங்கைக் கத்தோலிக்க ஒன்றியம் அவருடைய ஆதரவையும் பாதுகாவலையும் பெற்றுப் பயன்டைந்தது.

தனது முன்னேடிபோலவே ஆயர் புரேவும் பரிசுத்த கண்ணிமியாயின் பக்தியுள்ள ஊழியனையிருந்தார். அவருடைய குறுகிய ஆட்சியின் சிகரமான செயல், சமித்திரச் சிறப்பு

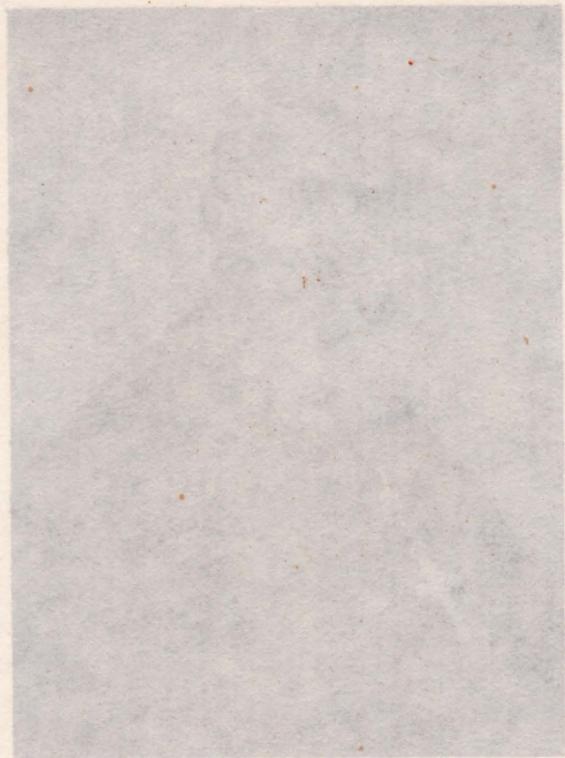
வாய்ந்த மடுமாதா சுருவத்திற்கு திருச்சபைத் தலைவரால் முடிகுட்டுவிக்கச் செய்த ஆயத்தமாகும். துரதிட்டவசமாக யாத்திரிகளுக்கு நீரளிக்கும் குளத்தின் அணைக்கட்டு உடைத்து, அதற்கு ஆலயத்தின் முசுப்பு இடிந்து விழுந்ததால் தடையேற்பட்டது. ஆனாலும், அதற்கு முன்னர் புதுமை மாதாவுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட மக்கள் அந்நிசழ்ச்சியின் 300ஆம் வருட விழாவைக் கெண்டாடச்செய்து, அவர்களுடைய விசவாசத்தை யும் பக்தியையும் கண்டுமொழிந்து ஆறுதலடைந்தார். அது யாழிப் பாணத்தின் சமய சரித்திரத்திலே ஒப்பற்ற பக்தி பிரமாணிக்கத்தின் விளம்பரமாயிருந்தது. முழுப்பட்டணமுமே விழாக் கோலம் பூண்டது. வழிபாட்டுச் சடங்குகளைத் தொடர்ந்த பகிரங்க கொண்டாட்டங்களில் பிரசமயிகளும் பங்குகொண்டார்கள். ஆசனக்கோவில் மாதாவின் பெரிய சுருவத்துடன் பக்திக்கூட்டங்கள் துறவியர் மூழங்கள் என்னற்ற விசவாசிகளின் திரள் புடைகுழப் பட்டணத்தின் சிங்காரமாக அலங்கரிக்கப்பட்ட வீதிகளுடாக வலம் வந்த காட்சி கத்தோலிக்கரும் பிறரும் என்றும் மறக்கமுடியாத சம்பவமாகும்.

ஆயர் கியோமார்

1923 யனுவரி 20-ல் ஆயர் புரே திஹரென மறைந்தார். யாழிப்பாணம் மீண்டும் ஒருவருடம் ஆயரின்றித் துயரில் வருந்தியது. யோண் அல்பிறேற் கியோமார் அடிகள் வாரிசாக நியமிக்கப்பட்டு 1924 மார்ச் 9ஆம் நாள் ஆயர் அபிசேகம் பெற்றார். யாழிப்பாணத்தில் இர்சடங்கு நடைபெற்றது இதுவே முதற்தடவையாகும். கேம்பிறிச் பட்டதாரியின் புத்திகூர் மையும், கல்லூரி அதிபரின் நிர்வாக அனுபவமும் நேரான நிதானமும் பரந்த நோக்கும் புதிய ஆயர் தனது பொறுப்புக்கு அளிக்கும் திறமைகளாகும். உலகிலே இளம் ஆயர்களில் ஒருவரான இவர் தேவபராமரிக்கைப்படி நீடிய ஆயுளும், சீரிய சித்தியும் பெறுவார் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. அந்த தமிழ்க்கை அவம்போகவில்லை.

ஆயர் சேஷ் அ. கியோமார் அ. ம. தி.

.କ୍ର .୧ .୧୯ ରାଜ୍ୟାସ୍ତତ୍ତ୍ଵ .୧୯ .୧୨୦୫ ରାଜ୍ୟ

ஆயர் யோண் அல்பிரெட் கியோமார் யாழ்ப்பானை மறை மாவட்டத்தைப் பரிபாளித்த 26 வருடங்களில் இலங்கையிலே பல மார்க்காங்கள் ஏற்பட்டன. மக்களின் ஆன்மக நலனைக் காத்து வளர்ப்பதற்காக அவர் கல்வி, சமுதாய, சமய துறை களில் ஏற்பட்ட தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்ய வேண்டியதா யிருந்தது. 1930 மட்டில் ஏற்பட்ட பொருளாதார மந்தத் தின் பின் செழிப்பு வந்தது. அதைத் தொடர்ந்து இரண்டாம் உலகயுத்தம் வந்தது. இதன்பின் நாட்டின் சுதந்திரமும், அரசியல் அதிகாரப் போட்டிசௌம் உருவாயின. இந்தக் குழப்பச் சமிகளினாடாக திருச்சுறைப் படகைச் சேலுத்தி அதைச் சீர்ந்திலையிற் தனது வாரிசிடம் ஒப்படைத்தார்.

மடுமாதா தேத்திரம்:

மடுமாதா சூருவத்துக்கு முடிகுட்டு வைபவத்துடன் தனது ஆளுகையைத் தொடக்கியமை ஆயர் கியோமாருக்குக் கிடைத்த பாக்கியமாகும். பாப்பரசரின் பிரதிநிதியான பேராயர் அந் தோனி கடேர் 1924 ஜூலை 2-ல் மாதாவக்கும் பாலனுக்கும் ஆடம்பரமாக மணிமுடி சூட்டினார். யாழ்ப்பானை, கண்டி, திருகோணமலை, தூத்துக்குடி ஆயர்களும் ஒரு லட்சம் யாத் திரிகளும் அங்கு குழுமியிருந்தனர். அமலமரித் தியாகிகள் சபையின் பொது ஆலோசகரான இசிதோர் பெல் அடிகளும் அங்கு சமுகமாயிருந்தார். அந்நிகழ்ச்சிக்கு ஆயத்தமான நவநாட்களிலேதான் முதன் முதலாக மின்சார தீபங்கள் ஆலயத் திலே பாவிக்கப் பட்டன.

விக்வாசிகளின் ஆன்மீக வாழ்வுக்குச் சச்தியூட்டும் மைய மாகும்வண்ணம் மடுப்பகுதி பெருப்பிக்கப்பட்டு வசதிகளால் ஒழுங்குசெய்யப்பட்டது. ஆயத்தின் இடந்த முகப்பு கட்டி எழுப்பப்பட்டு அதின்முன் ஒரு அலங்கார மண்டபமும் நிறுவப் பட்டது. இது வழிபாட்டுச் சடங்குகளுக்கு வசதியளித்தது. குழுமிவரும் திரளான பக்தர்கள் சதுக்கத் தலமர்ந்து திறந்த வெளி ஆராதனைகளிலே பங்குபற்றக்கூடியதாயிருந்தது. 1944-ல்

யுத்தகால நெருக்கடியிடையே புதியதொரு பளிங்குக் கற்பிடம் நிறுவப்பட்டு, யுன்மாதம் 25-ல் ஆலயம் அபிசேகம் செய் யப்பட்டது. யாத்திரிகளின் நன்மைக்காக ஞேமையிலிருந்து ஆன்ம சலுகைகள் பெறப்பட்டன, ஆடித்திருநாளின் சனநெருக் கடியை குறைக்குமாறு வேறுகாலங்களிலும் திருநாட்கள் தொடங்கப்பட்டன.

யாத்திரிகள் வந்து தங்குதற்குப் பல வசதிகள் உண்டாக்கப்பட்டன. இந்த முன்னேற்ற முயற்சிகளை அல் பி ரே ற் உத்தின் ஆடிகளே திட்டமிட்டுச் செயற்படுத்தினார். பக்திக் கூடங்கள், வீதிகள், வணக்கத்தலங்கள், மின்விளக்குகள் நீர்த்தாரைகள், வைத்தியநிலையம், நீதித்தலம், உணவுவிடுதி கள், கடைகள், பேருந்துநிலையம் போன்ற தேவைகள் மற்று காமைத் திருநாட்காலத்தில் ஒர் நகரமாக மாற்றின. இந்தச் சௌகரியங்கள் விசுவாசிகளின் வாழ்வைத் திருத்தி வளர்க்கும் சாதனங்களாக உபதேசம், தியானம், செபம் முதலியவற் றைச் செவ்வையாகச் செய்ய உதவின. மாதாபதிக்கு வரும் பிறமதத்தினர் பலர் திருச்சபையை அறிந்து, தமது தப்பெண் ணங்களைக் களைந்தனர். சிலர் விசுவாசத்தை ஏற்றுத் திருச்சபையிற் சேர்ந்தனர்.

குருக்களின் உருவாக்கம்

1920 முதல் கியோமார் அடிகள் ஆயத்தக் குருமட அதிபராயிருந்தார் 1924-ல் ஆயரானபின் குருத்துவ அழைத்தல் களை அதிகரிக்க முயன்றார். ஐரோப்பாவிலிருந்து தொண்டர் பலரை வருவித்ததோடு கதேசிகளின் தொகையையும் கூட்டி னார். அவர் திருநிலைப்படுத்திய 50-க்கு அதிகமான குருக்களில் பெரும்பாலார் கதேசிகளாவர். இவர்களிற் பலருக்கு இங்கும் பிறநாடுகளிலும் பட்டப் பயிற்சிபெற வசதி அளித்தார். இது அற் பாடசாலைகளின் கல்விக்தரம் உயர்ந்ததோடு, நற்செய் திப் போதகத் தூதும் சிறந்தது.

கல்வி விருத்தி

1914-ல் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியில் ஆசிரியராகச் சேர்ந்த கியோமார் அடிகள் 1921-ல் ததின் அதிபரானார். இந்த அனுபவத்தின் மூலம் கத்தோலிக்க முகாமையின் கீழிருந்த கல்வித் தாபணங்களை வழிநடத்தத் திறமை வாய்ந்தது. கல்லூரிகள், பாடசாலைகளில் மாணவர் ஆசிரியர் தொகை அதிகரித்தது. அதனுளேற்பட்ட தேவைக்காக மாடிக்கட்டிடங்கள், விசேடமாக யாழ்ப்பாணம், இளவாலை போன்ற மையங்களில் நிறுவப்பட்டன. திமொத்தி லோங் அடிகளின் துணச் சலால் கிளிநோச்சியிலே தொடங்கிய விவசாயப் பண்ணை மலேரியாவின் கொடுமையால் நட்டப்பட்ட போதிலும், வன்னிப் பிரதேசக் குடியேற்றங்களுக்கு முன்னேடியாக மிலிர்ந்தது. அகில இலக்கை விவசாய கைத்தொழில் பொருட்காட்சியாழ்ப்பாண மக்கள் விஞ்ஞான உலகினுள் அடிவைக்க உதவியது. 1927-ல் தொடங்கிய யாழ்ப்பாண மேற்றிராசன சங்கம் கத்தோலிக்கரிடையே ஒற்றுமையை வளர்த்தது. அதே வருடம் உருவான யாழ் மறைவட்ட ஆக்கிய நாணயசங்கம் பொதுமக்களிடையே சிக்கினப் பழக்கத்தைப் புகுத்தியது.

தமிழ் ஆசிரியர் கொழும்புத்துறையிலே பயிற்றப்பட்டனர். பாடசாலைகளின் தொகை பெருக, அவர்களுடைய தேவையும் அதிகரித்தது. 1930ன்பின் அரசாங்க ஆதரவில் குடியேற்றத் திட்டங்கள் தோன்றின. அவ்விடங்களிலெல்லாம் பள்ளிக்கூடங்களும் தேவாலயங்களும் தாபிக்கப்பட்டன. கொழும்புத்துறை தாபணத்தின் 75வது வருட ஞாபகமாக சுற்பிரசாத் சமாகமமொன்று 1939 செப்ரெம்பரில் நடந்தது. அது இறைவனுக்கு ஆசிரியர்களின் நன்றிக் காணிக்கையாக அமைந்தது. அதற்கு ஆயத்தமாக ஞானேடுக்கம், நவநாட்கள்மூலம் அறிவுரைகளும் ஆன்ம போதகங்களும் அளிக்கப்பட்டன. மூன்றுநாட் கொண்டாட்டம் கொழும்புத்துறையில் இடம் பெற்றது. இறுதிநாளில் அங்கிருந்து அழகிய ஊர்வல மொன்று அலங்காரவீதிகளுடாகக் கரையூர்த்திடலை அடைந்து நற்கருணை ஆசியுடன் நிறைவுபெற்றது.

மறைபரப்புப் பணி

தேசிய மறுமலர்ச்சியும் சுதந்திர இயக்கமும் மறைவட்ட வாழ்விலே பெரும் பாதிப்பை ஏற்பட்டுள்ளன. புத்த, சைவ சமயங்களைப் புதுப்பிக்கும் இயக்கங்களினால் கிறிஸ்து சமயம் அந்நிய சரக்கு, நமக்கு ஒவ்வாத வாதம் என அபதூரு பரப்பப் பட்டது. இவ்வித பொய்ப் பிரசாரங்களை அடக்க, பேச்சிலும் எழுத்திலும் பெரும் பிரயாசை எடுக்க வேண்டியதாயிற்று. பாதுகாவலன் பத்திரிகையின் ஆங்கில தமிழ்ப் பதிப்புகளும், கத்தோலிக்க அச்சகத்திலிருந்து வெளிவந்த நூல்களும் சத்தி யத்தை நிலைப்பட்ட முயன்றன, சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் இம்முயற்சியில் முதல் வரிசை வகித்தார் இவர் பிரமதத்தார் மத்தியிலே மேலும் பல மையங்களைத் தொடங்கினார். 1929ல் மடுப்பதியிலே இவர் விசுவாச ஆயத்த வகுப்புகளைத் தொடக்கினார். இவருடைய தூதுக் கடிதங்களும், தர்க்கப் பிரசங்கங்களும், விவாத நூல்களும் கத்தோலிக்க போதனையைப் பரப்பி வற்புறுத்தின.

வெளி வில்லங்கங்களிடையே உள்ளிச்சல் காய்மகாரம் போட்டிகள் வேதவிருந்திக்கு முட்டுக்கட்டையாய் இருந்தன. மனித பெலவீனத்தாலேற்படும் இக்குறைகளைக் கடவுளின் அருளும், கல்வியும், காலமுமே தீர்க்க முடியும். விமரிசை பொறுமையால் ஆயர் இவற்றை மேற்கொண்டார். எனினும் சூசையப்பர் சபைச் சகோதரர் வேறிடம் சென்ற துயர சம்பவம் தவிர்க்க முடியவில்லை.

வேதபோதக ஞாயிறு ஒரு பிரதான தினமாயமெந்தது. வருடாவருடம் இந்நாளிலே கத்தோலிக்க இலக்கிய நூல்களைப் பரப்புவதற்குப் பெரு முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. ஞானேபதேச கல்வி ஊக்குவிக்கப்பட்டது. ஆயர்தாமே கவர்ச்சியான பரிசு களுடன் போய் பரிட்சைகள் நடத்திப் பரிசில்கள் வழங்குவார். விறிமா சகோதரர் ஊரெல்லாம் சென்று நிலைப்படம், தீரைப் படம் காட்டிச் சிறுவரும் வளர்ந்தோரும் வேதங்களைப்

படிக்கப் பங்குக்குருக்களுக்கு உதவிசெய்தார். அக்காலத்தில் தொலைக்காட்சியே கிடையாது. வானூர்தியும், பேசும்படமும் அருமையாயிருந்தன.

சனத்தொகை பெருகப் பொருளாதாரமும் வளர, நாடெங்கும் ஒடியேற்றங்களும் அதிகரித்தன. இவ்விடங்களைப் பராமரிக்குமாறு பாடசாலைகளும் கோவில்களும் நிறுவப்பட்டன. இளிநொச்சி, முருங்கன் போன்ற மலேரியா நிறைந்த மையங்களிலும் பாடசாலைகள், அநாதை மடங்கள் திருக்கப்பட்டு, வறிய பிள்ளைகள் தாபரிக்கப்பட்டனர். பழைய பங்குகளிலும் ஆக்கவேலைகள் தொடர்ந்து நடந்தன. ஆசனக்கோவில் மக்களின் தொகைக்குப் போதாததால், புதிய பாரிய கோவிலுக்கு 1939இல் அத்திவாரம் போடப்பட்டது. கவர்கள் வில்லுகள் உருவாகும் போது உசக்யுத்தம் கருக்கிட்டதால் அவ்வேலை தடைப்பட்டு விட்டது. வேதவேலை அதிகரித்ததால் வேறு சபைகளைச் சார்ந்த வர்களும் மறைவட்டத்திற் பணிபுரிய வந்தனர். கார்மேஸ் சபையார் அச்சுவேலியிலே பாடசாலை நிறுவினர் திருச்சிலுவைக் கன்னியர் யாழ்ப்பாண வைத்தியசாலையிலும், பிரான்சீஸ்குசபையார் மன்னர் மருத்துவசாலையிலும் பணியேற்றனர். கொழும்புத்துறையில் வயோதிபர் மடம் திருச்சிலுவைச் சபையார் தொடக்கினர். ஆயர் இல்லத்தில் குருமாருக்காக ஒரு மாடிலீடு கட்டப்பட்டது.

மாசிலா மரியாள் தியாகிகள் இலங்கைக்கு வந்த 100 வருட ஞாபகமாகவும், அக்கெடுவில் கடவுள் அளித்த ஏகாடைகளுக்காக மரியன்னைமூலம் நன்றி நவிலுமுகமாகவும் 1948ல் மடுமாதாவின் மறைவட்ட ஊர்வலம் திட்டமிடப்பட்டது. ஆன்மிக புதுப்பித்தவின் அழைப்பாகவே மடுமாதா சுருவம் ஊருராய் வருகை வந்தது. சந்திப்புக்கு ஆயத்தமாக மூன்றுநாள் ஞானத்தியானம் நடைபெற்றது. உங்குணி 15 முதல் வைகாசி 5 மட்டாக ஊர்வலம் நீடித்தது. இந்த 50 நாட்களில் 80 பிரதான ஆலயங்களிலே 50,000 விசுவாசிகள் வழிபாடுகளிலே பங்குபற்றினர். பறசமயத்தவர் பலரும் வரவேற்புகளிலும் பக்திமுறைகளிலே பங்குபற்றினர்.

களிலும் சமூகமாயிருந்தனர். பரிசுத்த வருடமாகிய 1950ல் பாத்திமா மாதாவின் சுருவம் உலக யாத்திரையாக ஆணி மாதத் தில் யாழ்ப்பாணம் கொண்டுவரப்பட்டது. மாதாவின் வருகை மூலம் மனிதர் மனம் மாறவும், அதனால் உலகில் அமைதி நிலவ ஏம் வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டது. பெருந்தொகை மக்கள் பக்திமுயற்சிகளிற் பங்கெடுத்துத் திருந்திவாழ வாக்களித்தனர்.

செபமாலீஸ்த் தாசர் சபைகள்

ஆயர் கியோமாரின் பிரதான சாதனை செபமாலீஸ்த் தாசரின் தியான சபைகளை நிறுவியதாகும். நமது நாட்டவர் பக்தியிலும் தியான யோகத்திலும் கிறந்தவர்கள் எனப் போற்றப்படுவர். ஆயினும் எமது முன்னேர் உலகைப் படைத்துக் காக்கும் கடவுள் என ஒருவரைக் காட்டித்தரவில்லை. எல்லாம் இறையைம் எனும் துவிதத்தில் பகுத்தறிவுள்ள மனுப்பிறவிக்கு பாக்கியம் அளிக்கக்கூடிய ஒரு ஆஸில்லை. பலகோடி தேவதைகள் பல்லாயிரம் அவதாரம் எடுத்தும், உண்மையும் நன்மையுமான கூயம்பு எனும் ஒருவனைக் காணும். ஊழவினையும் மறுபிறவியும் அநீதிக்கும் குதர்க்கத்துக்குமே ஆதரவாகின்றன. சாதியெனும் போர்வையால் தேவதைகளே அநியாயங்களை மூடிவிடக் காண்கிறோம். இத்தகைய சூழலிலே உண்மையான இறைபற்றையும் சன்மார்க்கத்தையும் தாபிக்க வேண்டுமானால், அவை வாழ்ந்து காட்டும் சிலர் நம்மிடையே தோன்றவேண்டும். அஃதின்றி நற்செய்தி நவிலும் முயற்சி சித்திபெறுது. இதற்காகவே திருத்தந்தை 11ம் பத்திநாதர் சுதேசிகளின் தியானசபைகளை நிறுவும்படி ஆயர்களை வேண்டினார்.

அந்த வேண்டுகோளுக்குச் செவிமடுத்த ஆயர் கியோமார் அதை மனத்தில் ஆழ இருத்தினார். சுதேச துறவிகளின் சபையொன்றை நிறுவ வும்படி நந்தனி தோழஸ் அடிகளைப் பூணித்தார்.

1928 பெப்ரவரி 2ல் துறவிகளின் செபமாலை ஆச்சிரமம் தோலகட்டியில் தொடங்கியது. அவர்களுடைய சீவியம் செப தப தியாகமாயிருக்கும். கடவுளுக்கும் கிறிஸ்துவுக்கும் சாட்சி பகரும். அவர்களுடைய மடம் தியான செபத்தாலும், பரித்தியாகத்தாலும் சத்திய மறையை அறியாதவர்க்கு இறைவனின் ஓவியும் பலமும் அளிக்கும் சத்திக்கலனை இயங்கும்.

பெண் களின் பிரிவு 1928 ஒக்டோபரிலே வசாவிளானில் தொடங்கியது. பல பிரதிலலங்களின்பின் 1948 செப்டம்பரில் ஜான்மரி கோதரியை வழிகாட்டியாகப் பெற்ற பின்தான் அது உறுதிபெற்றது. ரேமை ஆட்சிப்பீடும் செபமாலைத்தாசர் பரீட்சையை ஆசிரவதித்துப் புகழ்ந்திருக்கிறது, சபையின் இருபிரிவுகளும் இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் பரந்து, கடவுளுக்கும் கிறிஸ்துவுக்கும் திருச்சபைக்கும் சாட்சியாக விளங்குகின்றன. இந்த முயற்சியில் பல தடங்கல்கள் ஏற்பட்டன. 1935 பெப்ரவரியில் மடுப்பதியிலே தொடங்கிய கோதரரின் கிளைமடம் மலேரியாவின் தாக்கத்தைத் தாங்கமுடியாது மூடப்பட வேண்டியதாயிற்று. பொருளாதாரமும் வேட்பாளர் தகுதியும் வினாக்குறியேழுப்பின. எனினும் இம்முயற்சி இறைவனின் வேலையேன ஆயர் நம்பியதால், தடைகளை நீக்கமுயன்று தொடர்ந்தும் சபையை ஆதரித்து வளர்த்தார்.

1942ல் யப்பான் யுத்தத்திற் புகுந்ததால் இலங்கையும் அந்தச் சூழியிலகப்பட்டது. 1946 மட்டும் பல தடைகள் கட்டுப்பாடுகள் தொடர்ந்தன. யுத்தம் முடிந்ததும் இந்தியாவில் ஏற்பட்ட எதிர்ப்பினால் 1947 ஆகஸ்டில் அந்நாடு சுதந்திரம் பெற்றது. அதைத் தொடர்ந்து இலங்கையும் 1948 பெப்ரவரியில் விடுதலையை இனமாக அடைந்தது. அதின் பயனாகத் திருச்சபையிலும் அதிகாரம் கடேசமயமாவது பொருத்தமாயிற்று. கடேச குருக்களின் தோலை பெருகிய தோடு, பலர் பொறுப்பான பதவிகளையும் வகித்து வந்தனர்.

இது அதிகாரமாற்றத்துக்கு வசதியளித்தது. 1949 ஜூவரியில் ஆயர் கியோமார் தனது பரிபாலன த்தின் வெள்ளி விழாவைக் கொண்டாடினார். மார்ச் மாதத்தில் தனக்கொரு உதவி ஆயரே தருமாறு வேண்டி, பெற்றுக்கொண்டார். 1949 மே 22ல் எமிலியானுஸ்பிள்ளை அடிகள் உதவி ஆயராகத் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். 1950 ஆகஸ்டு 25ல் யாழ்ப்பான் ஆயர் மறைவட்டப் பொறுப்பை உதவி ஆயர் எமிலியானுஸ்பிள்ளையிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு இளைப்பாறினார்.

ஆயர் எமிலியானுஸ்பிள்ளை

ஆயர் எமிலியானுஸ்பிள்ளையின் ஆட்சிக்காலம் சுதந்திர இலங்கையின் புதிய சுகாப்தத்தில் விரைந்த மாற்றங்கள் முன் நேற்றங்களுடன் பின்னிப்பிணைந்தது. வளரும் நாட்டில் தேவை கள் எதிர்பார்ப்புகளை நிறைவேற்ற வெண்டிய வல்லமைகளை இறைவன் அவருக்கு அளித்திருந்தார். கொழும்பிலே உயர் கலவி முடித்தபின் அமலமரித் தியாகிகள் துறவறசபையிற் சேர்ந்து, ஞேர்மநகர் சென்று வேதகல்வியிற் சிறப்பெய்தினார். தாய்நாடு மீண்டபின் ஆசிரிய கலாசாலைத் தலைவர், ஞேர்மன் கத்தோலிக்க பாடசாலைகளின் பொதுமுகாமையாளர், குரு முதல்வர் போன்ற பொறுப்பான பதவிகளை வகித்தார். 1949 மார்ச் 11ல் ஆயர் கியோமாரின் உதவி ஆயராக நியமனம் பெற்று, 1950 ஆகஸ்டு 25ல் அவர் இளைப்பாறியபோது யாழ்ப்பான் ஆயராகப் பதவியேற்றார்.

அவருடைய 22 வருட பரிபாலன காலத்தில் அனேக காத்திரமான கருமங்கள் இடம் பெற்றன. அனுவிஞ்ஞானத் தால் ஏற்பட்ட புரட்சிமூலம், பயணம், செய்தித் தொடர்பு, விணுவெளி ஆவு, யத்தபீதி, பொருளாதாரம், வியாபாரம் போன்றயாவும் முன்னேறின. கல்வி, கலாச்சாரம், அரசியல் போன்றவை சமயசிந்தனையைச் சாக்கடைக்குத் தள்ளின. மனித வளர்ச்சிக்கு அவசியமான உலக முன்னேற்றம் ஆன்ம ஆதாயத்தை அறிக்கும் ஆபத்தைத் தோற்றுவித்தது. ஆன்மீக

ஆயர் ஜெ. எமிலியானுஸ்பிள்ளை அ. ம. தி.

ଶ୍ରୀ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କିରଣାଯକୋମିଟ୍ରୀ ଜ୍ଞାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

வாழ்வுக்கு வழிகாட்டும் ஆயன் இந்த நச்சப்புதர்களை விலக்கி, பச்சைப் புற்றரைகளுக்கு மந்தையை நடத்துவது அவசிய கடமையாயிற்று.

கல்வி வளர்ச்சி

கல்விமுன்னேற்றம் அவருடைய முதற் கரிசனையாயிருந்தது. புத்தி சித்தத்தை உருவாக்குவதே இப்பர பாக்கியத் துக்கு ஆதாரமென்பது எவருமறித்ததே. கல்வித் தாபனங்களுக்கு அதிபராகவும், பாடசாலைகள் முகாமைக்காரராகவும் பெற்ற அனுபவம், அதின் அவசியத்தை ஆழ உணரச்செய்தது. சுதந்திரத்தின்பின் காணி அபிவிருத்தித் திணைக்களம் காட்டுப் பகுதிகளிலே குடியேற்றத் திட்டங்களைப் பெருக்கியது, அவ்விடங்களிலெல்லாம் கத்தோலிக்கரின் கல்விக்காகக் கோவில்களும் பாடசாலைகளும் அமைக்கப்பட்டன. கல்வித் திணைக்களமும் கிராமப் பாடசாலைகளையும் மாவித்தியாலயங்களையும் தாபித் தது. அதற்காத்தபடி கத்தோலிக்க முகாமையும் செலவைப் பாராது தனது தாபனங்களின் தரத்தை உயர்த்தப் பாடுபட்டது. போட்டியும் காய்மகாரமும் அரசின் உதவித் திட்டத்தைத் தாக்கிக் கிறிஸ்தவ பாடசாலைகளை அழிக்க முயன்ற தோடு, 1960ல் அரசாங்கம் எல்லாப் பாடசாலைகளையும் ஆக்கிரமிக்கவும் செய்தது. இந்தக் கொள்ளையை எதிர்த்தும் பலன் கிட்டவில்லை. சில சிபாரிசுகள் மட்டும் கிடைத்தன. அதைப் பாவித்து 5 கல்லூரிகளை அரசின் உதவியின்றித் தனியார் தாபனங்களாக நடத்த ஆயர் துணிந்தார். திருச்சடையின் ஆதனங்களை விற்றும், பெற்றீரும் மற்றேறுடைய தருமத்தை இரந்தும் அவற்றைத் தாபரித்தார். இதனால் நேரச் செலவும், பிரயாசை விரயமும், பெருஞ்சிரமமும் அவருக்கு ஏற்பட்டது.

விஞ்ஞான முன்னேற்றம் நாட்டின் ஆக்கிட்டங்களை உருவாக்கியதால் பாடசாலைகளிலே கைத்தொழில் நுட்பம் கற்பிக்கப் பட்டது. தொழிற்பயிற்சிக்காகக் கிளிநோச் சியி

லொரு கழகம் 25, ஏக்கர்வளவில் நிறுவப்பட்டு, புனித சபிரி கேல் சகோதரர் அதை நடத்த அழைக்கப்பட்டனர். கூமத் தொழிற்பண்ணையும் 100 ஏக்கர் காட்டில் நீர்ப்பாசன வசதி யுடன் தொடக்கப்பட்டது. மூன்றாவதில் புனித சவேரி யார் கல்லூரி 1950ல் டெலாசால் சகோதரரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

போதக விருத்தி

சனப்பெருக்கமும் குடியேற்றங்களும் அதிகரிக்க, போதக மையங்களும் பலுகின. அதற்காகப் போதிய குருக்களைப் பயிற்றவேண்டியதாயிற்று. கண்டியின் தேசிய குருமடத்துக்கும், வெளியே ஞேம், இந்தியா, கண்டா போன்ற இடங்களுக்கும் பாணவர் அனுப்பப்பட்டுப் பயிற்சி பெற்றனர். இக்காலத்தில் 36க்கு அதிகமான குருக்களும் 2 ஆயரும் உருவாயினர்.

மறைவட்ட வேலையிலே பங்கெடுக்க வேறு துறவற ஊழியரும் அழைக்கப்பட்டனர். புனித சபிரிகேல் சபையாரும், யேசுவின் சிறிய சகோதரரும் சிலகாலத்தின்பின் வேறிடம் சென்றனர். டெலாசால் சகோதரரும் தேவசித்த சபையாரும் இன்னும் இங்கு உழைக்கின்றனர். தறவற சகோதரிகளின் சபைகளும் தொகையிற் பெருகிப் பலவிடங்களிலும் பரந்து பணிபுரிகின்றனர்.

ஞானேபதேச மறுமலர்ச்சி திருச்சபையிலே சமய கல்விக்கு அதிக ஊக்கமளித்துப் புது முறைகளைப் புகுத்தியது. அவற்றைக் கற்றுவரத் தலைவராய்ந்த இளைஞர்கள் இந்தியாவுக்கும் கண்டா வுக்கும் அனுப்பப்பட்டனர்.

குருக்கள் சந்தியாசிகள் மட்டுந்தான் அடைப்பு ஞானேடுக்கம் செய்வது வழமையாயிருந்தது. புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி ஆசிரியரும் இதிற் பங்கெடுக்கத் தொடங்கினர். பின்னர் பல இல்லறக்குழுக்களும் இதனாற் பலன்டையத் தொடங்கினர்.

அதற்காகக் கொழும்புத்துறையில் அமலோற்பவம் எனும் ஞானெடுக்கப் போதகர் இல்லம் அமலமரித்தியாகி களாற் திறக்கப்பட்டது. பின்னர் வசதியாள ஞானெடுக்க இல்ல மொன்று பண்டத்தனிப்பிலே தொடங்கப்பட்டது.

வடமத்திய மாகாணம்

மலேரியாக் காய்ச்சல் காரணமாக வடமத்திய மாகாணத்தில் மிகச்சில மக்களே வாழ்ந்தனர். அவர்களிடையே கத்தோவிக்கர் மிகக்குறைவே. இவர்களோடு உத்தியோகம் காரணமாக வந்த சிலருமிருந்தனர். சுதந்தரத்தின்பின் அரசாங்கம் தென் பகுதியிலிருந்து பலரைக் கொண்டுவந்து குடியேற்றியது. இவர்களிடையே உள்ள கக்தோவிக்கர் தமிழ் அறியாதவர்களாதலால் அவர்களுடைய ஆன்மதேவைகளைக் கவனிக்கும் பொறுப்பை 1950 கொழும்புப் பேராயர் கூறேயிடம் ஆயர் எமிலியானுஸ் ஒப்படைத்தார். கம்பகா வட்டார முதல்வரே சிலகாலம் அந்தக் கடமையை நிறைவேற்றினார். பின்னர், ரெசிடல் சில்வா அடிகள் அப்பணிக்கு நியமிக்கப்பட்டு, அனுராசபுரப் பங்கு தவிர மற்ற இடங்களில் மையங்களை அமைத்து ஞான ஊழியத்தைக் கவனித்து வந்தார். 1960 ல் பாடசாலைகளின் பறிமுதலும் அதோடு அனுராசபுரப் பாதுகாப்புத் திட்ட அமுலாக்கலும் வந்தன. 1963ல் வடமத்திய மாகாணப் பொறுப்பு அமலமரித் தியாகிகளின் இலங்கை மாகாணத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இப்பிரதேசம் அளகொல்லாவை வட்டாரம் என அழைக்கப்பட்டது. 1964ல் கோவில், கல்லூரி மட்மெல்லாம் புதிய பட்டனத்துக்கு இடம்பெயர்ந்தன. அச் சமயம் ஆயர் அளகொல்லாவை திருச்சபை வட்டாரத்தை உருவாக்கி அமலமரித் தியாகிகளின் அதிபர் தெரிந்தளித்த ஒருவரைப் பிரதேச பிரதிகுருவாக நியமித்தார். 1975 டிசம்பரில் பரிசுத்ததானம் யாழ்ப்பானம் திருகோணமலை மறை வட்டங்களுக்குக் சேர்ந்த வடமத்தியமாகாணப் பகுதிகளைப் பிரித்தெடுத்து அனுராசபுர அப்போஸ்தல ஆதிக்கத்தை அமைத்தது; அப்போது பிரதி குருவாயிருந்த கென்றி ஞானவாரதனு அடிகள் ஆதிக்கத்தின் தலைவரானார்.

யாத்திரைத் தலங்கள்

கானகத்திடையே காட்சியளிக்கும் மடுமாதா சேத்திரம் தொடர்ந்து வளர்ந்து பல்லாயிரம் யாத்திரிகளைக் கவர்ந்து வந்தது. யாத்திரிகளுக்குப் போதிக்கவும், அருட்சாதனங்களை வழங்கவும் இலங்கையின் பல பகுதிகளிலுமிருந்து குருமார் அழைக்கப்பட்டனர். தன் ணீர் மின்சார விநியோகம் விரிவாக்கப்பட்டன. முகாமுக்கு காளாந்தம் பேருந்துசேவை ஒழுங்குசெய்யப்பட்டது. அயலில் உருவான 2 குடியேற்றத் திட்டங்களின் மூலம் சில நிரந்தர விசுவாசிகள் பங்குக்குக் கிடைத்தனர். போக்குவரத்தும், சந்தை சந்தியும் அமைதி அடக்கத்தைப் பங்கப்படுக்கியதால், பக்திப் பொருட்கள் உணவுப்பண்டங்கள் தவிர்ந்த வியாபாரச் சாமான்களைவாம் மடுக்கூட்டுக்கு விடப்பட்டன ஒவிபெருக்கிகள் மூலம் முகாம் முழுவதிலும் மூன்றா மக்கள் ஆலயத்தில் நடக்கும் செபவழிபாடு களிலே இலகுவாகப் பங்குபற்ற வசதியுண்டானது. இவ்வாறு மடுப்பதி பக்திக் கிருத்தியங்களின் செயற்களமாக விளங்கியது.

திருக்கேதீஸ்வர வளர்ச்சிக் திட்டத்துடன் மாந்தையிலுள்ள மாதாவின் கெபிடை நீக்கவும் அயலிலுள்ள கத்தோ விக்க குடிகளை இடம்பெயர்க்கவும் முயற்சிகள் உருவாயின. இந்த நெருக்கடியை ஆயர் எமிலியானுஸ் பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்த்தவைத்தார். அதின் பயனாகச் சௌவக்கோவிலுக்குப் போகும் யாத்திரிகள் பலர் கெபியின் முன் தரித்து மாதாவுக்கும் மரியாதை செய்கின்றனர். புனித அந்தோனியார் மீதுள்ள பக்தி பாலதீவுக்கும், எட்டவுள்ள கச்சதீவுக்கும் பல பக்தர்களை அழைக்கத்து அரசு அதிகாரிகளின் கட்டுப்பாடுகள் தடையாயிருந்தபோதிலும் வருடத் திருநாட்கள் சிறந்துகொண்டே வேண்டன.

இடையூறு இடுக்கண்கள்

சுதந்திர இலங்கை விரைவாக முன்னேறியது. காணி அபிவிருத்தி, மலேரியா ஒழிப்பு, குடியேற்றங்கள் மூலம்

பொருளாதாரம் வளர்ந்தது. உணவு உற்பத்தியில் தன் னிறைவை எட்டிவிட்டோமென்று சில அரசியல் வாதிகள் பெருமை பேசினர். ஆனால் 1957 டிசம்பரில் பெருவெள்ளம் அதிகபான குளக்கட்டுக்களை உடைத்து விருத்தியைத் தடுத்தது கத்தோலிக்கர் பலர் இதனால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டனர். மீண்டும் 1964 டிசம்பரில் அடித்த சூருவளி திருக்கோணமலை முதல் தலைமன்றாரைக்குச் சமார் 30 மைல் அகலமான பரப்பி விருந்த யாவையும் உடைத்தெறிந்துவிட்டது. இதனால் யாழ்ப் பாண மறைவட்டத்திலோதான் அதிக இழப்பு நேர்ந்தது. பாடாஸ்கள் கோவில்கள் வீடுகள் பழுதடைந்தன. அவற்றைத் திருத்தியமைக்கப் பெருஞ் சிரமமும் செலவும் ஏற்பட்டன.

அரசியல் ஞானமும் எதிர்கால நோக்கும் குறைந்த சந்தர்ப்பவாதிகளால் இலங்கையில் அமைதியீனம் தலைதூக்கி யது சமயோசிதம் என்ற இராகங்கையே இளந்தலைமுறை அரசியல் வாதிகள் 1924 முதல் ஊதினர். பாமரமக்களிடையே செல்வரக்கைப் பெறப் பிரிவினே, போட்டி, அவநம்பிக்கையை விடைத்தனர். இச்சங்கநாதம் நாள்டைவில் வருப்பெற்று 1956ல் சிங்களமட்டும் என்ற சட்டத்தில் உச்சநிலை எய்தியது. தமிழரைப் பாதித்து ஒதுக்கும் திட்டங்கள் ஆதரவுபெற்றன. தமிழரின் உயிருக்கும் பொருளுக்கும் சேதும் உண்டாக்கப் பட்டது அநீதிஸ்தோக் குறைக்கவென்று செய்த ஒப்பந்தங்கள் திறித்தெறியப்பட்டன. 1961 நடந்த சத்தியாக்கிரகம் குண்டர் படையாலே சிதறாதிக்கப்பட்டது. மொழி அடிப்படை பரிமாணப் படுத்துதல், விகிதச்சீர்ப்பு, உத்தியோகத்தடுப்பு என்ற உத்தி களால் தமிழ் இளங்கள் வழியிலா இருநிலே தள்ளப்பட்டனர். இத்தகைய சூழலிலே கல்வியிலோ சமய சிறியத்திலோ முன்னேற்றம் காண்பது சிக்கலானதே.

செபமாலைத்தாசர் சபை

செபமாலைத்தாசர் சகோதரர்சபை ஆயர் எமிலியானுசுக்கு ஓரளவு தலையிடி கொடுத்தது. தியானசுப்பையு அடியிட்டு

வளர்க்க ஆயர் கிழைமார் நியமித்த தோமாஸ்கவாமி குரு
மாணவ காலமுதல் நோயாளியாகவே இருந்தார். விழிப்பு, தவம்,
நோன்பு என்பனவற்றில் அவர் கடுமையாயிருந்தார். ஞான
வழிகாட்டுதலும் தாபனப்பொறுப்பும் அவர் மேற்கூமந்தன. கால
கதியில் அதன் பழுவும் அதிகரித்தது. 1956 மட்டில் 70 வய
தான் அவருடைய உடல்நிலை நன்றாய்ப் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டது.
மனேநிலைதானும் மறதியாற் பாதிக்கப்பட்டது. மடத்தில் கட்ட
பெபாட்டையும் ஒழுங்கையும் காப்பாற்ற அவரால் முடியவில்லை.
இதுபற்றி உயர் அதிகாரிகளுக்கு முரைப்பாடுகள் கிடைத்தன,
அப்போஸ்தல தானுபதிகளாயிருந்த ஆயர் ஹர்க்காசம், ஆயர்
நொக்கசம் இதைக் கவனிக்குமாறு யாழ்ப்பாண ஆயரை வற்
புறுத்தினர். இக்காரியத்திலே கை வைக்கக் கூசியபோதிலும்,
கடமைகாரணமாக 1957 தொடக்கத்தில் ஆயர் எயிவியானுஸ்
தனது குருமுதல்வர் வெக்குத்தார் அடிகளை சட்டவிசாரணைச்
சந்திப்புக்கு அனுப்பினார். இருமடங்களின் விசாரணை அறிக்கை
களும் தோமஸ் சவாமியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. ஆனால்,
அவற்றின் சிபாரிசுகளை அமுலாக்க அவரால் முடியவில்லை.

இந்தியாவிலிருந்த 3 செபமாலைத்தாசர் குருக்களும் ஆய
ருக்கு உதவிசெய்யப் பின்வாங்கினார். எனவே 1958ல் ஆயர்
நொக்கின் வற்புறுத்தவினால் ஒருக்குவரைத் தனது பிரதிநிதியா
கத் தோமஸ் சவாமியின் இடத்துக்கு அனுப்பினார். 4 மாதத்
திலே அங்குள்ள குறைகளை நீக்கிச் சபைழூங்கை நிலைநாட்ட
முடியுமென ஆயர் நம்பினார். ஆனால், தோமஸ்சவாமியைத்
தோலகட்டியிலே தங்க அவர் உத்தரவளித்ததால் அந்தவீலை
35 மாதம் எடுத்தது. தறுவாயும் ஒருவாறு கீர்ந்தது. தனது
அதிவேதனையான அனுபவம் இதுவே என ஆயரே குறிப்பிட
முருக்கினார். ஆயினும் அதின்சிற்கு ஆறுதலளித்தது. இதன்பின்
1962ல் 2ம் வத்திக்கான் சங்கம் வந்தது. அதின் அமர்வுகளின்
பின் செபமாலைத்தாசர் மடங்கள் உள்ள மறைவட்டாயர்கள் 5
பேரும் கேருமில் கூடி ஆலோசித்து, செபமாலைச் சகோதரர் சபை
தொடர்ந்து வளர் வழிசெய்தனர்.

போதுச்சங்கம்

2ஆம் வத்திக்கான் சங்கம் (1962-65) திருச்சபைச் சரித்திரத்தில் ஒரு எல்லைக் கோபுரமாகும். அது போதனை பற்றிய விவாதங்களைவிட்டு மேய்ப்புப்பணியையே ஆழமாக ஆராய்ந்தது. அதற்குமுன் செய்த ஆயத்த செபழுயற்சிகளில் யாழிப்பாண மறைவட்டம் மும்முரமாகப் பங்கெடுத்தது. ஞேரும் நகரில் நடந்த 4 அமர்வுகளிலும் அதின் ஆயர் கிரமமாகப் பங்குபற்றினார். திரும்பிவந்ததும் அங்கு நடந்தவைபற்றி விசுவாசிகளுக்கு அறிவித்தார். முடிவில் வெளியான 16 ஏடுகளும் நெடுங்காலமாக விளக்கப்பட்டன. இவற்றில் எடுத்தாளப்பட்ட விடயங்கள் முன்னரே குறிப்பாகப் 12ஆம் பத்திநாதர் காலத்தில் வலுப்பெற்றவை. அவற்றில் யாழிப்பாண ஆயர் ஏலவே பங்கெடுத்துப் பரப்பினார். 23ஆம் அருளாப்பரின் அழைப்பினால் இவை செல்வாக்குப்பெற்று அதிகாரபூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. சங்கம் முடிந்தபின் திருச்சபைப் பணியின் பல துறைகளிலும் பரீட்சைகள் தூரிதமாக நடந்தன. சிலவேளைகளில் அவை விமரிசையின் எல்லைகளையும் கடந்து போயின. புதிய பாங்குகளை ஆதரித்து ஊக்குவித்த அதேவேளையில், மட்டு மீறுதல்களைத் தடுத்து நிறுத்த ஆயர் தயங்கவில்லை. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பாவித்துப் பல மூடப் பழக்க வழக்கங்களையும் களாந்தெறிய முயன்றார்.

பிரிவு

ஆயர் எமிலியானுஸ் சிலகாலமாக மருந்துகளை அதிகம் பாவிக்க வேண்டியதாயிருந்தது. எனினும் செந்தளிப்பாகவும் உற்சாகமாகவும் தனது அலுவல்களைக் கவனித்து வந்தார். எனவே, அவரது வியாதியின் தரத்தை எவரும் உணர முடியவில்லை. 1972 ஜூலை 17ஆம் நாள் சாயந்தரம் அவரை அவசரமாக விமானமூலம் கொழும்புக்குக் கெண்டுசென்றனர்.

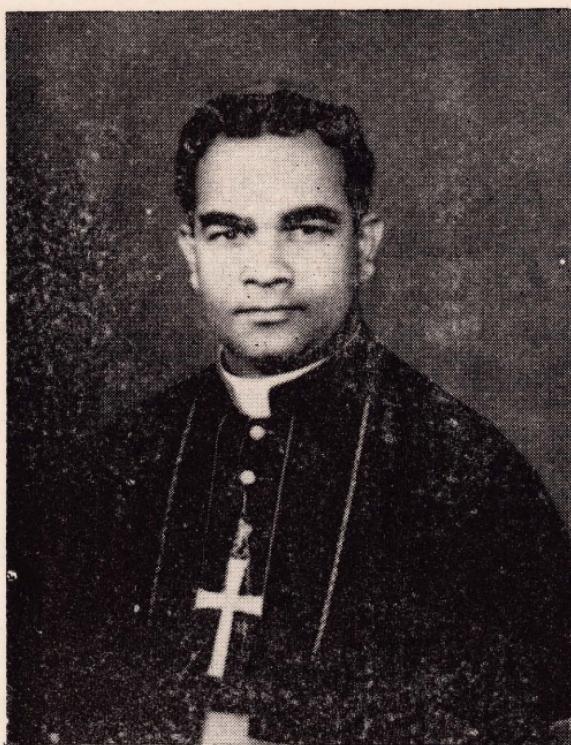
புனித மிக்கேல் மருத்துவமனையில் வைத்தியர்கள் தங்களால் இயன்ற உதவிகளைச் செய்தனர். சிறிது அமைதியின் பின்னர் நோய் வலுவடைந்தது. முடிவு கிட்டியதை ஆயர் உணர்ந்தார். நோயாளர் பூசுதல் பெற்றார். இரவு 11-45 மட்டில் இறைவனில் இனப்பாறினார். அடுத்தநாள் அவருடைய பிரேதம் புனித ஓசியா பேராலயத்தில் வைக்கப்பட்டது. மக்கள் வெண்டுதல்கள் செய்து அஞ்சலி செலுத்தினார். 19ஆம் தேதி காலை மையம் விமானமூலம் பலாலி வந்தடைந்தது. கொஞ்சேஞ்சி மாதா ஆசனக்கோவிலில் மக்களின் மரியா தைக்கு வைக்கப்பட்டது. கடைசி வழிபாடுகள் யூலை 21ஆம் தேதி மாலை நிறைவேறின. சேமச்சடங்கில் முழுஇலங்கையும் வானேலிமூலம் பங்குபற்றியது.

ஆட்சி இடைக்காலம்

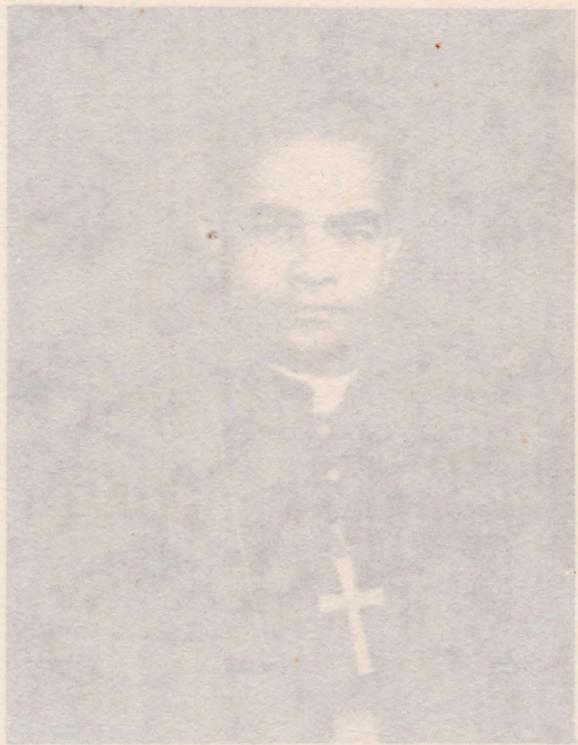
1968 கார்த்திகை முதல் ஆயர் எமிலியானுஸ்பிள்ளையின் துணையாயிருந்த ஆயர் எல். ஆர். அன்ரனி பரிசுத்த தானத் தின் புதிய நியமனம் கிடைக்குமட்டும் மறைவட்டத்தின் பரிபாலகரானார். தனியார் பாடசாலைகளைத் தாபரிப்பது போன்ற சிக்கல்கள் இருந்தபோதிலும் ஆயர் எமிலியானுஸ் சின் செயல்மறைகளை இவர் தொடர்ந்தார். ஆயரை நிய மிக்க ரேமைப்பீடம் 5 மாதங்களுக்கு மேலெடுத்தது. ஏனிற தத் தாமதமெனச் சிலர் வினவி முறைப்பாடும் செய்தனர். காலம் சென்ற ஆயர் ஆட்களையும் ஆயத்தம் செய்துவைத் தே போனதாகவும் கூறினார்.

ஆயர் தியோகுப்பிள்ளை

யாழ்ப்பாண மறைவட்டத்திற் சிறப்புடன் பணிபுரிந்த வ. தியோகுப்பிள்ளை அடிகள் திருகோணமலை ஆயர் இன்ன சியஸ் கிளௌனிக்குத் துணைஆயராகத் தெரியப்பட்டு, அங்கு 1967 மே 11ல் அபிசேகம் பெற்றார். இவர் ரேமை நகரில் 2ஆம் உலகயுதத் காலத்தில் குருத்துவ கல்வியை முடித்த

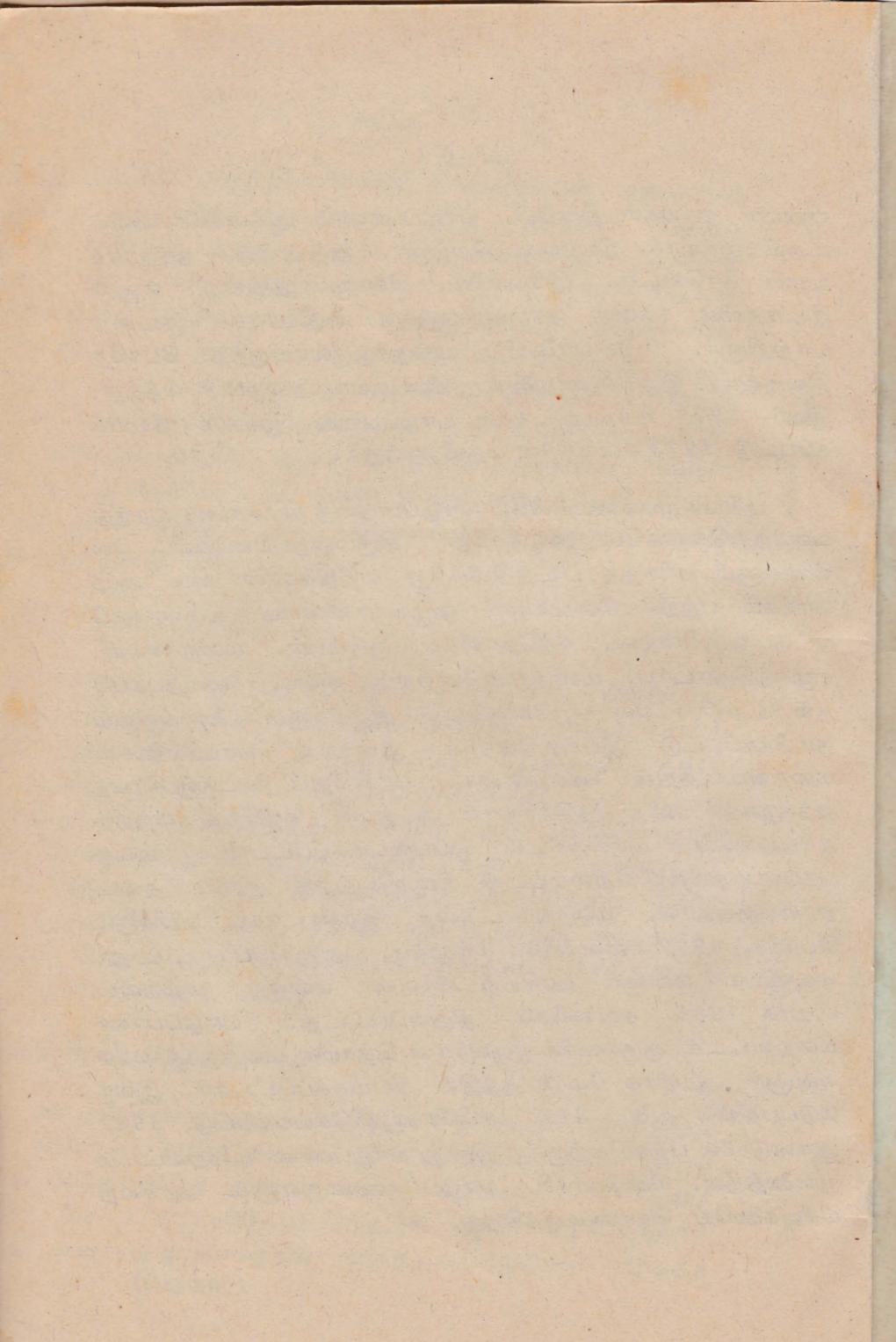
ஆயர் வ. தியோகுப்பிள்ளை

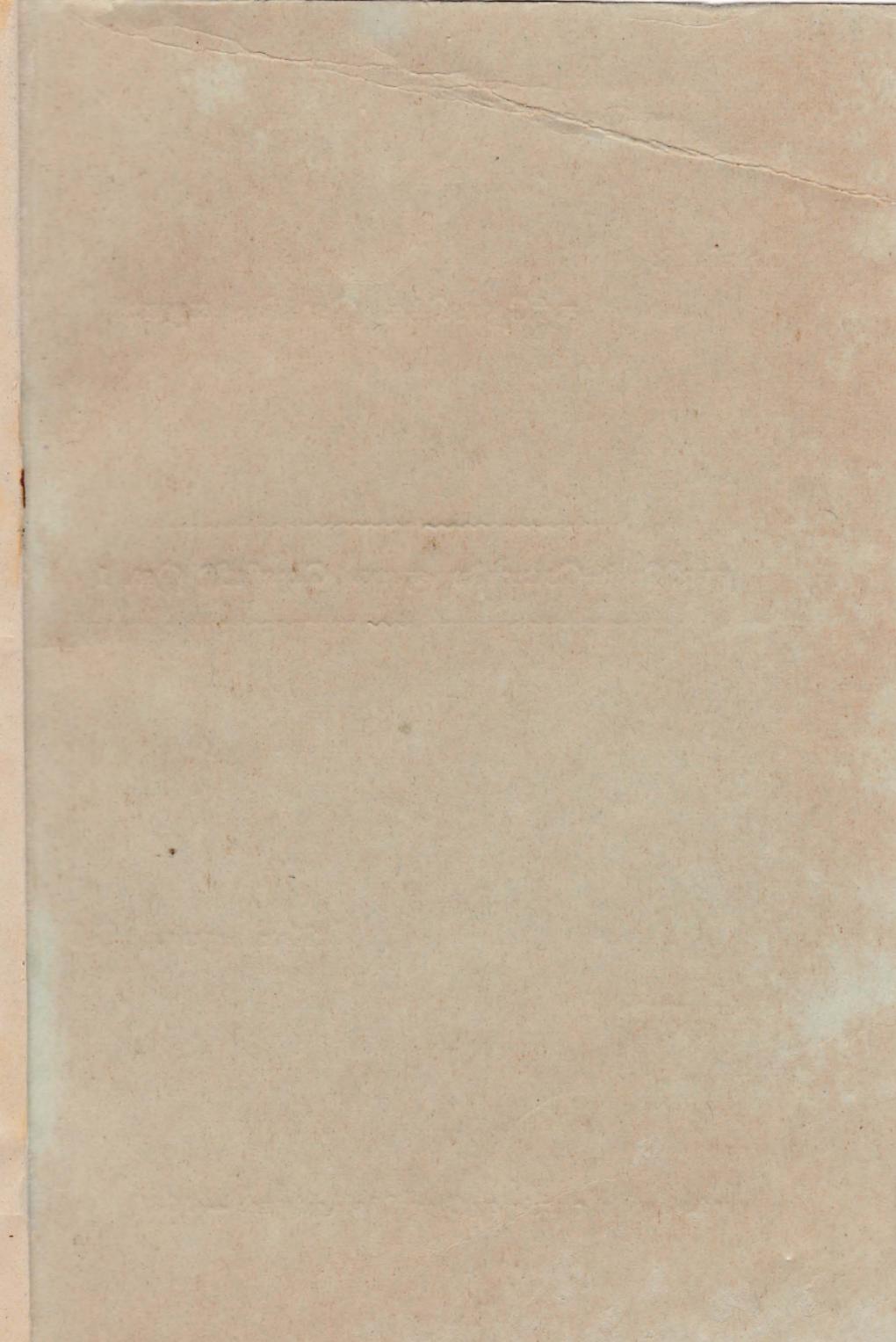

ଆଲୀଂପିପତ୍ରାଯାଇଛି । ଏ ମୁଦ୍ରଣ

பின்னர் தாயகம் திரும்பி, யாழ்ப்பாணம் ஆசனக்கோவிலில் உதவிக்குருவாக நியமனம் பெற்றார். அதின்பின் அனுராச புரம், கரவெட்டி, இளவாலை, கொழும்புத்துறை எனும் இடங்களில் கல்வித் தாபனங்களுக்கு அதிபராகக் கடமையாற்றினார். இளவாலையிற் பங்குக்குருவாயிருந்த போதே இவருக்குத் திருகோணமலைக் துணைஆயர் அழைப்பு வந்தது. இவர் 1972 டிசம்பர் 18ல் யாழ்ப்பாண ஆயராக நியமிக்கப்பட்டு 1973 சனவரியில் பதவி ஏற்றார்.

புதிய முகாமையின்கீழ் யாழ்ப்பாணத் திருச்சபை பரந்து வளர்ந்துகொண்டே வருகிறது. திருமறைப்பணியின் பல கிளைகளும் பரிசுத்த பீடத்திலிருந்து வத்திக்கான் சங்க அமுலாக்கம் பற்றிக் கிடைக்கும் ஒழுங்குகளின்படி உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன. தத்தோலிக்க குடும்பம், மறைக்கல்வி, சமூகத்தொடர்பு, மனிதமுன்னேற்றம், கல்வி, மறைபரப்பு தல் போன்ற பல பணிகளுக்கான குழக்களும் நிலையங்களும் தாபிக்கப்பட்டு இயங்குகின்றன. தனியார் பாடசாலைகள் மறைவுட்டத்தின் பண்ணிலையைப் பாதித்துப் பெருஞ் சிரமந்தந்ததால் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி தவிர்ந்த மற்றத் தாபனங்கள் அரசினரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. மறைபரப்புப்பணியை திறமையுடன் நிறைவேற்றத் தூரம் தடையாயிருந்ததால், மறைவுட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கும் சிபாரிசு 1979 சனவரியில் ரேமுக்கு அனுப்பப் பட்டது. வவுனியா மன்னார் அரசியற் பிரிவுகள் மன்னார் மறைவுட்டமாக 1981 சனவரியில் நிறுவப்பட்டது. யாழ்ப்பாண மறைவுட்டக் குருக்களில் ஒருவரான தொமஸ் சவுந்தரநாயகம் மன்னார் ஆயராக மே மாதத்தில் நியமிக்கப்பட்டார். இவர் மடுப்பதியில் யூலை 31ல் அபிசேகங் செய்யப்பட்டு, 1981 ஆகஸ்டு 2ல் பதவியேற்றார். இன்று யாழ்ப்பாண மறைவுட்டம் மூல்லைத்தீவு, கிளிநொச்சி, யாழ்ப்பாணம் எனும் அரசியற் பிரிவுகளையே கொண்டிருக்கிறது.

வெளியீடு:

யாழ் கத்தோலிக்க இலக்கிய கழகம்

தானியேல்-செபமாலை ஞாபக வெளியீடு-இல. 1

விலை : ரூபா. 6-00

யாழ். புனித வளன் கத்தோலிக்க அச்சகம் — 1986